

ΑΥΤΟΤΕΛΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΒΙΒΛΙΑ

TAM TAM

ΔΡΑΧΜ

2

ΠΑΝΘΕΟΝ
ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΩΝ

ΣΤΗ ΚΟΛΑΣΗ ΤΟΥ

ΑΛΛΑΜΟ

№ 6

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΟΥ ΜΟΝΤΕΧΡΗΣΤΟΥ

Προχωρούσε ημέρα και νύχτα. Διέσχισε δρόμους, γεφύρια, πόλεις, χωριά. Πέρασε από αδιάβατα μέρη κοιμήθηκε σε άχυρώνες και ξενοδοχεία, αλλά πάντα συνέχιζε τόν δρόμο του. Είχαν κλείσει

χιόλας δυό χρόνια από τότε που ξαναπόκτησε την ελευθερία του κι' έτσι ένα βραδινό του 'Ιουνίου του 1846 ένας 'Ιταλός παπās έφθασε σ' ένα χωριό κον- στην Νίμς.

Ήταν καβάλλα πάνω σ' ένα μικρόσωμο αλογο και σταμάτησε μπροστά σε ένα μικρό πανδοχείο.

---Που θά μπορέσω να δευτηνήσω; ρώτησε τόν ιδιοκτήτη του.

---"Ελα μέσα, ελπε απότομα. Φώναξε μιὰ γυναίκα να έτοιμάση τραπέζι στόν παπα και τής μίλησε βάνανσα. Αυτή καθώς σεοβίριζε τόν νεοφερμένο τού μίλησε για τόν παληοχαρακτήρα τού συζύγου της.

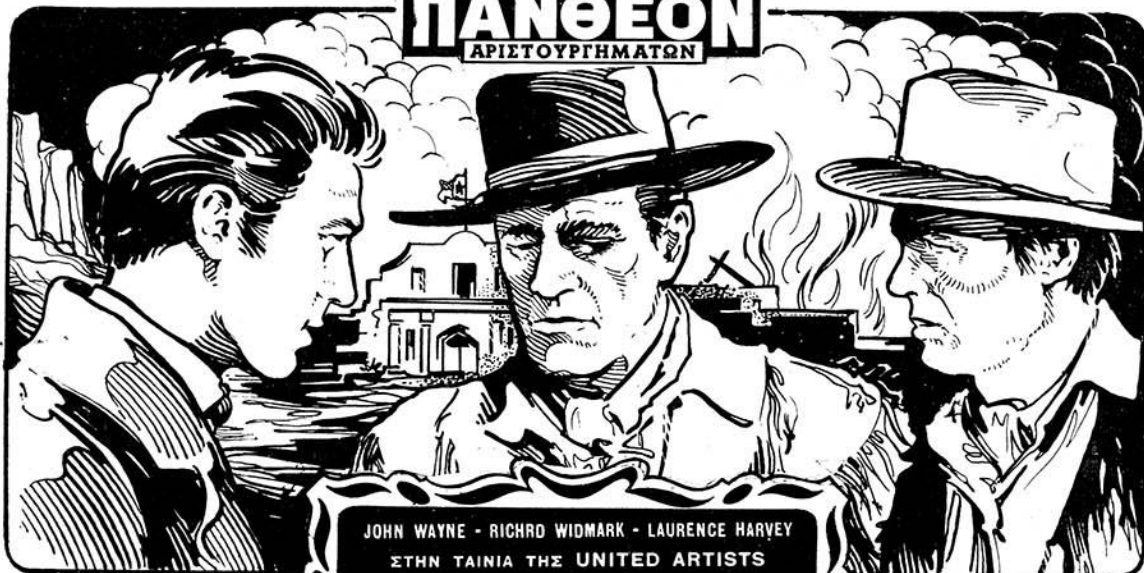

Ή παπās πού δέν ήταν άλλος από τόν Φρανσου- αζ Πικώ, είχε σταματήσει έξ' επίτηδες σ' εκείνο τó πανδοχείο, πού ιδιοκτήτης του ήταν ένας πα- ληός του γνώριμος, ένας από αυτούς πού τόν είχαν προδώσει. Κατόρθωσε να έμπνευση έμπιστοσύνη

και να πουλήση ένα διαμάντι στόν 'Αντουάν. 'Ο 'Αντουάν κάλεσε έναν κοσμηματοπώλη μόλις έφυγε ό παπās κι' αυτός αφού εξέτασε τó διαμάντι τó βοήκε ψεύτικο...

ΠΑΝΘΕΟΝ

ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΩΝ

JOHN WAYNE - RICHARD WIDMARK - LAURENCE HARVEY

ΣΤΗΝ ΤΑΙΝΙΑ ΤΗΣ UNITED ARTISTS

ΑΛΑΜΟ (THE ALAMO)

Τό σαλούν ήτο γεμάτο.

Ο μπάρμαν δέν προλάβαινε νά σερβίρη ούισκυ στους πελάτες του πού ήταν ξένοι. Τά γέλια, τά άστεία καί τά πειράγματα έδιναν καί έπαιρναν Οί άνδρες πού ρουφούσαν σάν νερό τό ούισκυ, ήταν όλοι ήλιοκαμένοι κι' είχαν τραχειά χαρακτηριστικά.

Σ' ένα ιδιαίτερο δωμάτιο του σαλούν, πίσω από τόν μπάγκο, γύρω από ένα ξύλινο τραπέζι, βρίσκονταν καθισμένοι τρεις άνθρωποι καί συζητούσαν. Ο ένας από αυτούς ήταν ό συνταγματάρχης Τρέιβις, ό δεύτερος ό συνταγματάρχης Μπόβυ καί ό τρίτος Ντέιβιντ Κρόκετ.

—Λοιπόν, τί λέγαμε; είπε σέ μιá στιγμή ό Μπόβυ, άφου κατέβασε τό τρίτο ποτήρι του μέ τό ούισκυ.

—Λέγαμε πώς δέν μπορούμε νά υποφέρουμε πιά τη σκληριά των Μεξικανών!, του άπάντησε ό Τρέιβις. Οί νόμοι τους είναι σκληροί, άπάνθρωποι. Έχουν σκοπό νά μās έξοντώσουν, νά μās σκοτώσουν όλους. Γι' αυτούς δέν είμαστε άνθρωποι άλλα κάλ χειρότερο κι' από ζώα. Είναι καιρός νά τους δώσουμε νά καταλάβουν πώς είμαστε οί άφέντες στον τόπο μας.

—Αυτό τό κατάλαβαν ήδη, μίλησε ό Ντέιβιντ Κρόκετ, κουνώντας άργά τό κεφάλι του. Γι' αυτό, ή κυβέρνηση του Μεξικού στέλνει εδώ στο Τέξας, τό στρατηγό Σάντα Άννα, δέν ξέρω κι' εγώ μέ πόσες χιλιάδες στρατιώτες. Για νά πνίξη στο αίμα την αντίστασί μας. Για νά μās επιβάλει τίς θελήσεις του. Για νά μās δώση νά καταλάβουμε πώς αυτοί είναι οί άφέντες καί μεις οί σκλάβοι τους.

—Ναί, αλλά ό στρατηγός Σάντα Άννα, αυτή τη φορά δέν θά κάνη μέ όλη του την άνεσι τόν περικατό του στο Τέξας!, έκανε ό Τρέιβις. Γι' αυτό τό λόγο ήρθα εδώ, στο Άλαμο. Για νά τόν χτυπήσω.

—Κι' εγώ τό ίδιο, πρόσθεσε ό Μπόβυ.

—Μήπως εγώ; έκανε ό Κρόκετ. Ξεκίνησα από τό μακρινό Τένεσσυ καί διέσχισα χίλια πεντακόσια μίλια, μέ τούς ανθρώπους μου, για νά τόν πολεμήσω. Έγώ δέν είμαι Τεξανός, ώστόσο, συμπονώ αυτούς τούς ανθρώπους πού ζουν κάτω από τόν Μεξικανικό ζυγό καί ήρθα νά τους προσφέρω τη βοήθειά μου.

—Νομίζω πώς δέν μās μένει παρά νά καταστούσουμε τά σχέδιά μας είπε ό Τρέιβις. Νά

έμπνυχώσουμε τους άνδρες μας, νά τους μιλήσουμε περί έλευθερίας...

—Αυτά είναι φιλολογίες Τρέιβις τόν διέκοψε ό

Κρόκετ. "Όταν εμείς θά μιλάμε περί έλευθερίας στους άνδρες μας, εκείνοι θά χασμουριώνται. Χρειάζεται κάτι άλλο, νά τους άγγίξη την ψυχή καί νά τούς κάνη θηρία. Άφήστε το αυτό τό ζήτημα σέ μένα. Έκείνο πού πρέπει νά κάνουμε πρós τό παρόν είναι νά μάθουμε μέ πόσες δυνάμεις ξεκίνησε ό στρατηγός Σάντα Άννα από τό Μεξικό.

ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΤΟΤΣ ΜΕΞΙΚΑΝΟΤΣ!

—ΑΦΝΙΚΑ, γοργό ποδοβολητό άλόγου άκούστηκε στο δρόμο. Ο Ντέιβιντ Κρόκετ, μέ ένα πήδημα, έφθασε ως τό παράθυρο καί τό άνοιξε. Είδε, τότε, έναν Ίνδιάνο νά σταματά ήξω από την αυλή καί νά κατεβαίνη από τό άλογό του.

—Ε! του φώναξε ό Κρόκετ καί του έκανε νόημα νά πλησιάση.

Σέ λίγο, ό Ίνδιάνος, έμπαινε στο μικρό δωμάτιάκι.

—Μās φέρνεις κανένα νέο; τόν ρώτησε ό Κρόκετ.

—Ο Ίνδιάνος άρπαξε ένα ποτήρι καί τό κατέβασε μονορούφι.

—Άσκημο νέο, άφέντη!, έκανε πλαταγίζοντας τη γλώσσα του. Μεξικανοί πολλοί στο Μπάχα Ντιάμπλο.

—Πόσοι; τόν ρώτησε άνυπόμονος ό Κρόκετ.

—Πέντε χιλιάδες, είχαν. Καί πίσω είδα εγώ καβαλλάρηδες πολλούς.

—Πόσους καβαλλάρηδες;

—Τους μισούς από τούς άλλους.

—Ο Κρόκετ κούνησε τό κεφάλι του.

—Δηλαδή, αν σέ πιστέψουμε, έφτά χιλιάδες Μεξικανοί έρχονται πρós τό Άλαμο, είπε.

Στάφηκε τώρα πρós τόν Τρέιβις.

—Μήπως έχεις ύπολογίσει πόσοι είναι οί άνδρες πού διαθέτουμε; τόν ρώτησε.

—Διακόσιοι, περίπου.

—Έκατόν ογδόντα πέντε, για την ακρίβεια. Κι' αυτοί οί εκατόν ογδόντα πέντε άνδρες, θά τά δάλουν μέ ένα στρατό έφτά χιλιάδων άνδρων. Πώς σās φαίνεται;

—Γιατί δίνεις πίστι σ' αυτόν τόν Ίνδιάνο, Κρό-

κέρ; πήρε τὸ λόγο ὁ συνταγματάρχης Μπόδυ. Βάσω στοίχημα ἂν ὁ Σάντα Ἄννα ἔρχεται στὸ Ἄλαμο μὲ περισσότερους ἀπὸ χίλιους ἄνδρες.

---Καὶ τὰ ψέματα, Μπόδυ!, τοῦ εἶπε ὁ Κρόκετ. Δὲν εἶναι μόνο ὁ Ἰνδιάνος ποὺ τοὺς ἔβγαλε τὸν σὺν. Εἶναι καὶ ἄλλοι.

---Δηλαδή ἔχεις τὴ γνώμη ὅτι πρέπει νὰ ἐγκαταλείψουμε τὸ Ἄλαμο; τὸν ρώτησε ὁ Τρεϊβις ἔτοιμος γιὰ κανγᾶ.

---Κάθε ἄλλο Τρεϊβις!, τοῦ ἀπάντησε ὁ Κρόκετ. Ἦρθα στὸ Ἄλαμο γιὰ νὰ πολεμήσω καὶ δὲν πρόκειται νὰ φύγω. Ἀλλὰ... δὲν νομίζεις πὼς πρέπει νὰ κρατήσουμε μαζί μας καὶ τοὺς ἑκατὸν ὀγδόντα πέντε ἄνδρες; Ὅταν μάθουν πὼς ὅπου νάνα πλησιάζουν ἑπτὰ χιλιάδες Μεξικανοί, τί θὰ κάνω;

---Ἀκουσε, Κρόκετ. Ἐχω νὰ σοῦ ἀναγγεῖλω ἓνα εὐχάριστο νέο. Μόλις πρὶν λίγο πληροφορήθηκα πὼς ἔρχεται στὸ Ἄλαμο ὁ ταγματάρχης Φάνιγκ μὲ χίλιους ἄνδρες.

---Μακάρι νὰ εἶναι ἔτσι, Τρεϊβις.

---Δὲν ἔχουμε, λοιπόν, παρὰ νὰ ποῦμε στοὺς ἄνδρες μας πὼς ὁ Φάνιγκ ἔρχεται μὲ δυὸ χιλιάδες ἄνδρες καὶ ὁ Σάντα Ἄννα μὲ τρεῖς.

---Δηλαδή, τοὺς Μεξικανούς στρατιώτες τοῦ Σάντα Ἄννα θὰ τοὺς δώσουμε στὸν ταγματάρχη Φάνιγκ; ἔκανε γελώντας ὁ Κρόκετ.

Στράφηκε πρὸς τὸν Ἰνδιάνο.

---Φύγε, τοῦ εἶπε καὶ μὴν πῆς τίποτε στοὺς στρατιώτες, σχετικὰ μὲ τὴ δύναμι τοῦ Σάντα Ἄννα. Ἄν ἀνοίξεις τὸ στόμα σου θὰ σοῦ κόψω τὴ γλῶσσα.

Ὅταν ἔφυγε ὁ Ἰνδιάνος, ὁ Κρόκετ κῦτταξε κατὰματα τὸν Τρεϊβις.

---Εὐχαριστῶ γιὰ τὸ εὐχάριστο νέο σου, τοῦ εἶπε. Καὶ τώρα, ἡ σειρά μου, νὰ σοῦ πῶ κάτι δυσάρεστο. Πρὶν λίγο ἔμαθα πὼς ὁ Φάνιγκ μαζί μὲ τοὺς ἄνδρες του κάπου ἑκατὸν πενήντα ὅλους κι' ὅλους, ἔδωσε μιά μάχη μὲ τὶς ἐμπροσθοφύλακες τοῦ Σάντα Ἄννα καὶ ... δυστυχῶς, σκοτώθηκαν ὅλοι τους! Πολέμησαν σὰν παλληκάρια, ἀλλὰ δὲν γλύτωσε κανεὶς τους!

Ὁ Τρεϊβις χαμήλωσε τὸ κεφάλι.

---Τὸ ἤξερα, Κρόκετ, τοῦ εἶπε.

---Τότε... γιατί μου εἶπες ψέματα;

---Γιὰ νὰ σοῦ δώσω θάρρος... Γιὰ νὰ δώσω θάρρος στοὺς στρατιώτες μας, νὰ μείνουν καὶ νὰ πολεμήσουν. Πρέπει νὰ κρατήσουμε ὅσο πιὸ πολλές μέρες μπορέσουμε, τὸ Ἄλαμο, γιὰ νὰ δώσουμε καιρὸ στὸν στρατηγὸ Χιούστον νὰ ἐτοιμάσῃ τὶς δυνάμεις του καὶ νὰ χτυπήσῃ τοὺς Μεξικανούς.

---Τρεϊβις, τοῦ εἶπε ὁ Κρόκετ, παραδέχομαι πὼς εἶσαι πατριώτης καὶ παλληκάρι. Δὲν εἶσαι, ὅμως, μόνο ἐστὶ παλληκάρι. Εἶναι καὶ ὁ Ντέιβιντ Κρόκετ, μαζί μὲ ὅλους τοὺς ἄνδρες του, μὲ ὅλους τοὺς Ἀ-

μερικανούς. Ἐλατε μαζί μου.

Βγῆκε ἀπὸ τὸ δωματιάκι, πέρασε στὸ σαλοῦν κι' ἔκανε νόημα στοὺς ἄνδρες ποὺ βρίσκονταν ἐκεῖ μέσα, νὰ βγοῦν ἔξω. Σὲ λίγο, ἡ μικρὴ πλατεία, γέμισε ἀπὸ κόσμο. Ὁ Ντέιβιντ Κρόκετ ἀνέβηκε τότε σὲ ἓνα πεζούλι καὶ ἔβγαλε ἓνα χαρτί ἀπὸ τὴν τσέπη του. Ἦταν ἓνα λευκὸ χαρτί.

---Φίλοι μου!, φώναξε ὅσο πιὸ δυνατὰ μπορούσε. Ξέρετε πὼς ὁ στρατηγὸς Σάντα Ἄννα, μοῦ ἔστειλε μὲ ἓναν Ἰνδιάνο ἓνα γράμμα;

Βαθεῖα σιωπὴ ἀκολούθησε τὰ λόγια του.

---Μοῦ ἔστειλε αὐτὸ τὸ γράμμα!, συνέχισε ὁ Κρόκετ. Καὶ μοῦ γράφει πὼς οἱ ἄνδρες μου εἶναι ἀνίκανοι νὰ τὸν ἐμποδίσουν νὰ μῇ στὸ Τέξας! Μοῦ γράφει, ἀκόμα, πὼς ἐγὼ ὁ ἴδιος θὰ τὸ βάλω στὸ πόδια μὲ τὴν ἀντικύρσω τοὺς στρατιώτες του. Ἐσεῖς ποὺ μὲ ξέρετε καλὰ, ἀγαπημένοι μου φίλοι, ἐσεῖς ποὺ δέσατε τὶς πληγὲς τοῦ κορμιοῦ μου μετὰ τὶς τόσες καὶ τόσες μάχες ποὺ δώσαμε μαζί τί ἀπάντησι δίνετε στοὺς τυράννους καὶ στὸν στρατηγὸ Σάντα Ἄννα;

---Θάνατος στοὺς Μεξικανούς! ἀκούστηκε ἀπὸ ὅλα τὰ στόματα μιὰ κραυγὴ γεμάτη μίσος καὶ φόβου. Θάνατος στὸν τυράννο!

---Φίλοι μου, δὲν σᾶς κρύβω πὼς ὁ Σάντα Ἄννα θὰ μῇ στὸ Τέξας μὲ χιλιάδες στρατιώτες του. Ἐγὼ ὁ Ντέιβιντ Κρόκετ, μαζί μὲ τοὺς συνταγματάρχες Τρεϊβις καὶ Μπόδυ, θὰ ὀχυρωθῶ στὸ Ἄλαμο καὶ θὰ τοὺς πολεμήσω. Θὰ πολεμήσω, ἔστω καὶ μόνος μου, ὅλο τὸ Μεξικό! Ἐσεῖς, τί θὰ κάνετε;

---Θὰ σταθοῦμε στὸ πλευρό σου, Κρόκετ!, ἀπαντήσαν ὅλα μαζί τὰ στόματα. Θὰ τσακίσουμε τοὺς τυράννους ὅσες χιλιάδες κι' ἂν εἶναι! Κι' ἂν περάσουν στὸ Τέξας, θὰ χρειαστῇ νὰ περάσουν πάνω ἀπὸ τὰ κορμιά μας καὶ ἀπὸ τὶς χιλιάδες τῶν νεκρῶν στρατιωτῶν τους!

---Λεβέντες μου, μαζί σας θὰ δώσω τὴν ἀπάντησι ποὺ χρειάζεται στὸν Σάντα Ἄννα!, τοὺς εἶπε ὁ Κρόκετ. Ἐδῶ στὸ Ἄλαμο! Πηγαίνετε, τώρα, νὰ πῆτε τὸ ὑπόλοιπο οὐίσκι σας.

Ὁ Τρεϊβις πήρε μιὰ βαθεῖα ἀνάσα.

---Κρόκετ, σὲ παραδέχομαι, τοῦ εἶπε. Μὲ τὰ λόγια ποὺ τοὺς εἶπες τοὺς φανάτισες καὶ εἶναι ἀποφασισμένοι: νὰ πολεμήσουν ὄχι μόνο μὲ τὶς ἑπτὰ χιλιάδες τοῦ Σάντα Ἄννα ἀλλὰ μὲ ὅλο τὸ Μεξικανὸ στρατό.

---Φίλοι μου, τοὺς εἶπε ὁ Κρόκετ, νομίζω πὼς ἡ ἀποφινὴ νύχτα, εἶναι ἡ τελευταία ποὺ θὰ τὴν περάσουμε ἥσυχoi. Ἀπὸ αὐριο θὰ ἀρχίσουμε τὶς ἐτοιμασίες. Σᾶς εὐχόμαι, λοιπόν, καλὸν ὕπνο.

Μόλις ἀπομακρύνθηκε ἀπὸ τὸ σαλοῦν, ἤρθε καὶ στάθηκε στὸ πλάι του ἓνα παιδί. Θὰ ἦταν ὡς δεκά-ξη χρονῶν περίπου, ψηλὸ καὶ γεροδεμένο.

---Ντέιβιντ Κρόκετ, θέλω νὰ σοῦ ζητήσω μιὰ

μεγάλη χάρι, του είπε. Μὲ λένε Σμίτ καὶ εἰμαι ὁρφανός. Τὸν πατέρα μου καὶ τὴ μητέρα μου τοὺς σκότωσαν οἱ Μεξικανοί.

---Λοιπὸν; τὸν ρώτησε ὁ Κρόκετ.

---Ἦθελα πάντα νὰ πολεμήσω τοὺς δολοφόνους τῶν γονιῶν μου, μὰ δὲν εὗρισκα εὐκαιρία. Τώρα, πὺν ἔμαθα πὺς ἔρχεται στὸ Τέξας ὁ Σάντα Ἄννα, παρουσιάστηκε στὸν συνταγματάρχη Τρεϊβίς καὶ τοῦ ζήτησα νὰ πολεμήσω κι' ἐγὼ μαζί με τοὺς ἄνδρες του. Μὰ ὁ συνταγματάρχης μου εἶπε πὺς εἰμαι ἀμύστακος καὶ πὺς ἡ μάχη χρειάζεται ἄνδρες.

---Καλὰ σοῦ εἶπε, Σμίτ.

---Ὡστε... οὔτε κι' ἐσὺ δὲν θὰ με ἀφήσης νὰ πολεμήσω, Ντέιβιντ Κρόκετ; Εἰμαι ἄνδρας πιά, δὲν εἰμαι παιδί!

Ὁ Κρόκετ τὸν χτύπησε με συμπάθεια στὴν πλάτη.

---Οἱ ἄνδρες δὲν ζητοῦν ἀπὸ κανένα τὴν ἄδεια νὰ πολεμήσουν, τοῦ εἶπε. Ἀρπάζουν ἓνα ὄπλο καὶ οἰχνοῦνται στὴ μάχη, χωρὶς νὰ ρωτήσουν κανένα.

---Μὰ...

Ὁ Κρόκετ προχώρησε, ἐνῶ ὁ Σμίτ κούνησε πολλὰς φορὲς τὸ κεφάλι του.

---Ἐχει δίκιο!, εἶπε. Θὰ πάρω τὸ ὄπλο τοῦ πατέρα μου καί... θὰ δείξω ἐγὼ στὸν συνταγματάρχη Τρεϊβίς ἂν εἰμαι ἀμύστακο ἢ ὄχι.

ΠΟΛΙΟΡΚΗΜΕΝΟΙ

ΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ ΗΜΕΡΑ, ὅλοι οἱ ἄνδρες ἀσχολήθηκαν με τὴν δούρυνση τοῦ Ἄλαμο. Καθάρισαν τὰ τρία κανόνια πὺς εἶχαν στὴ διάθεσί τους, ἐτοίμασαν τὶς δίδες, διάλεξαν τὰ σπίτια ὅπου θὰ ταμπουρώνονταν καὶ ἀπέκλεισαν μερικὸς δρόμους, χτίζοντας ψηλὰς μάντρες ἢ στοιβάζοντας χοντροὺς κορμούς δέντρων.

Στὴ δουλειὰ αὐτὴ βοηθοῦσαν τὰ γυναικόπαιδα καὶ οἱ γέροι. Κανεῖς τους δὲν λιποψύχησε. Ὁ Ντέιβιντ Κρόκετ γυρνοῦσε πότε ἀπὸ ἔδω καὶ πότε ἀπὸ κει, σκορπίζοντας τὸ θάρρος καὶ στίς πύθ δειλὰς ψυχὰς.

Εἶχε νυχτώσει ὅταν ὅλες οἱ προετοιμασίες εἶχαν τελειώσει. Οἱ ἥρωικοὶ ὑπερασπιστὲς τοῦ Ἄλαμο ἔπесαν κατάκοποι γιὰ ὕπνο. Ὡστερα ἀπὸ τὶς πληροφορίες πὺς εἶχαν, ὁ Σάντα Ἄννα με τοὺς στρατιώτες του βορικοτόταν μακριὰ ἀκόμα. Ὡτελόγιζαν νὰ φθάσει στὸ Ἄλαμο τὸ ἐπόμενο βράδυ.

Ὁ Ντέιβιντ, ἀφοῦ μίλησε γιὰ λίγο με τοὺς δύο συνταγματάρχες, χτύπησε τὴν πόρτα ἐνὸς χαμηλοῦ σπιτιοῦ.

Τοῦ ἀνοῖξε μιὰ ὥραία, μελαχροινὴ γυναίκα.

---Καλησπέρα, Φλάκα, τὴ χαϊρέτῃς.

---Μπορένας Τάρντες, σετιόρ, τοῦ ἀπάντησε ἐκείνη Ἰσπανικά.

Ἡ Φλάκα ἦταν μιὰ ὁμορφὴ Μεξικάνη, πὺν τὴν εἶχε γνωρίσει ὁ Κρόκετ στὸ Σάν Ἀντόνιο. Δὲν ἄργησαν ν' ἀγαπηθοῦν καὶ ἡ Φλάκα τὸν ἀκολούθησε ὡς τὸ Ἄλαμο. Μ' ὅλο πὺν ἦταν Μεξικάνη, συμπαθοῦσε τοὺς Ἀμερικανούς καὶ τοὺς ἔρριχνε δίκιο.

---Φλάκα, ἀγάπη μου, τὴς εἶπε ὁ Κρόκετ, μπαίνοντας στὸ σπίτι, νομίζω πὺς εἶναι ἡ τελευταία βραδυὰ, αὐτὴ, πὺν βορικομάστε μαζί.

Ἡ γυναίκα τὸν κῆτταζε με μάτια πὺν καθρέφτιζαν τὴν πύθ βαθεῖα ἀνησυχία.

---Γιατί, Ντέιβιντ; τὸν ρώτησε.

---Γιατί, αὔριο τὸ βράδυ θὰ φθάσουν ἐδῶ οἱ Μεξικανοὶ καὶ θ' ἀρχίσῃ ἡ μάχη.

---Κι' ἔπειτα;

---Πρέπει νὰ φύγῃς Φλάκα. Ἐμεῖς... ἐμεῖς σκοπεύουμε νὰ μὴν ἀφήσουμε τὸ Ἄλαμο νὰ πέσῃ στὰ χέρια τῶν συμπατριωτῶν σου. Θὰ πολεμήσουμε ὥσπου νὰ τελειώσουν οἱ σφαῖρες μας.

Δάκρυα ἄρχισαν νὰ κυλοῦν στὸ ὁμορφο πρόσωπο τὴς Φλάκας.

---Θέλεις νὰ πῆς θὰ πεθάνετε ὅλοι σας στὸ Ἄλαμο, Ντέιβιντ;

---Ποὺς ξέρεῖ, Φλάκα...

---Τότε... θὰ μείνω κι' ἐγὼ, νὰ πεθάνω μαζί σας... Νὰ πεθάνω κοντὰ σου, ἀγαπημένε μου Ντέιβιντ...

---Φλάκα, πρέπει νὰ φύγῃς, εἰσαι νέα καὶ ὁμορφή, πρέπει νὰ δημιουργήσῃς τὴ ζωὴ σου...

Ἡ γυναίκα τοῦ ἔκλεισε τὸ στόμα με τὴν παλάμη τὴς.

---Θέλω νὰ μοῦ δοῇς καὶ μένα ἓνα ντουφέκι Ντέιβιντ.

---Ὡστε... θὰ πολεμήσῃς ἐναντίον τῶν Μεξικανῶν, ἐσὺ μιὰ Μεξικανή;

---Ναί, θὰ πολεμήσω. Δὲν ἔχει σημασία ἂν πολεμῶ τοὺς Μεξικανούς. Πολεμῶ τοὺς τυράννους σας, Ντέιβιντ.

Ὁ Ντέιβιντ τὴν πῆρε στὴν ἀγκαλιά του.

---Καλὰ, αὔριο θὰ μιλήσουμε γιὰ ὅλα αὐτὰ, τὴς εἶπε. Πρέπει νὰ κοιμηθῶ, τώρα, γιατί εἰμαι τσακισμένος ἀπὸ τὴν κούραση.

Δὲν εἶχε ξημερώσει ἀκόμα ὅταν τὸν ξύπνησε γοργὸ, ποδοβολητὸ ἀλόγου. Τινάχτηκε ἀπὸ τὸ κρεβάτι καὶ με τὸ χτύπημα τὴς πόρτας ἦταν κίολας ντυμένος.

Ἦταν ὁ Τρεϊβίς ἐκεῖνος πὺν χτυποῦσε.

---Κρόκετ, τοῦ εἶπε, ὁ Σάντα Ἄννα ἔφθασε!

---Διάβολε! Τόσο νωρίς;

---Καβάλλα τὸ ἄλογό σου καὶ ἔλα μαζί μου!

Σὲ λίγο, οἱ δύο ἄνδρες, κάλπάζαν πρὸς ἓνα ὕψωμα. Ὡταν ἔφθασαν στὴν κορυφὴ του, στὸ πρῶτο φῶς τὴς αὐγῆς, ὁ Ντέιβιντ Κρόκετ διέκρινε, σὲ

απόστασι τεσσάρων περίπου χιλιομέτρων, μιά δολόκληρη στρατιά νά προχωρή προς τὸ "Αλαμο.

---Ναί, ἔχεις δίκιο, εἶπε στὸν Τρέιβις. Εἶναι ὁ Σάντα "Αννα...

Γιὰ μιὰ στιγμή κυττάχτηκαν κι' ἔμειναν ἀμίλητοι.

---Τρέιβις, μίλησε πρῶτος ὁ Κρόκετ, ὅπως βλέπω, οἱ ἐχθροὶ μας ἔχουν κάνει κυκλωτικὴ κίνησι. Καὶ νὰ θέλουμε νὰ φύγουμε, δὲν μπορούμε τώρα πιά.

Ὁ Τρέιβις τὸν κύτταξε κατάματα.

---Κρόκετ, μετάνοιες πού ἔμεινες στὸ "Αλαμο; τὸν ρώτησε.

---Ὁχι, Τρέιβις. Οὔτε ποτέ μου θὰ μετανιώσω. Σκέφτομαι μόνο τὰ γυναικόπαιδα. Θάπρεπε νὰ τὰ διώξουμε ἀπὸ χθές.

---Ὁ Θεὸς εἶναι μεγάλος, Κρόκετ. "Ας ἐτοιμαστοῦμε τώρα γιὰ μάχη καὶ θὰ δοῦμε τί θὰ γίνη.

Ἡ εἰδησι, πὼς ὁ στρατὸς τοῦ Σάντα "Αννα εἶχε φθάσει καὶ πολιορκῶσε τὸ "Αλαμο, διαδόθηκε ἀστραπιαία. Ὅλοι οἱ ἄνδρες, ἄρπαξαν τὰ ὅπλα καὶ ταμπουρώθηκαν στὶς θέσεις τους. Στὸ μεταξύ, ἡ μέρα προχωροῦσε καὶ τὰ στρατεύματα τοῦ Μεξικοῦ διακρίνονταν ἀπὸ ὅλους. Κατὰ τὶς δέκα, εἶχαν κι' αὐτοὶ πιάσει θέσεις, σὲ μιὰ μεγάλη ἀκτίνα, γύρω ἀπὸ τὸ "Αλαμο. Ἡ μάχη δὲν θὰ ἀργοῦσε νὰ ἀρχίσῃ.

Ὁ Ντέιβιντ Κρόκετ καὶ οἱ συνταγματάρχες. Τρέιβις καὶ Μπόβυ, γυροῦσαν ἀπὸ σπῖτι σὲ σπῖτι καὶ ἀπὸ χαράκωμα σὲ χαράκωμα, δίνοντας συμβουλὲς στοὺς ἄνδρες τους. Ἦταν ὅλοι τους νύχραιμοι καὶ ἔτοιμοι νὰ ριχνοῦν στὴ μεγάλη μάχη πού τὸ τέλος της, τὸ ἔξεραν ποῖο θὰ ἦταν. Ὁ θάνατος. Ὅμως, δὲν τοὺς ἐνδιέφερε. Τὸ μόνο πού ζητοῦσαν ἦταν ν' ἀντέξουν ὅσο μπορούν, νὰ κρατήσουν τὸ "Αλαμο στὰ χέρια τους ὅσο γινώταν πὺ πολλὰς μέρες, ὥσπου νὰ ἐτοιμαστῇ ὁ στρατὸς Χιούστον.

Ἡ ἐπιθεώρησι εἶχε τελειώσει καὶ οἱ τρεῖς ἀρχηγοὶ βρισκόνταν στὸ ὑψωμα τοῦ "Αλαμο καὶ μετὰ κυάλια τους κυττάζαν τὶς χιλιάδες τῶν στρατιωτῶν τοῦ Σάντα "Αννα πού ἐτοιμάζονταν κι' αὐτοὶ γιὰ τὴ μάχη.

Σὲ μιὰ στιγμή, ὁ Κρόκετ, πῆρε εἰδησι ἕναν Μεξικάνο καθάλλαρη, νὰ καλπάζη πρὸς τὸ "Αλαμο, κρατώντας μιὰ λευκὴ σημαία.

---Ἕνας ἀγγελιαφόρος!, εἶπε στοὺς συντρόφους του. Ὁ Σάντα "Αννα μᾶς στέλνει ἕναν ἀγγελιαφόρο. Ἀσφαλῶς γιὰ νὰ μᾶς ζητήσῃ νὰ παραδοθῶμε.

Κατέβηκαν καὶ οἱ τρεῖς στὴν ἄκρη τοῦ χαράκωματος καὶ περίμεναν. Ὁ ἀγγελιαφόρος δὲν ἀργησε νὰ φθάσῃ κοντὰ τους καὶ νὰ σταματήσῃ.

---Ποιὸς εἶναι ἐδῶ ὁ ἀρχηγός; ρώτησε.

---Ἐμεῖς οἱ τρεῖς!, τοῦ ἀπάντησε κοφτά, ὁ Κρόκετ. Λέγε τί θέλεις;

---Φέρνω ἕνα μήνυμα ἀπὸ τὸν Σάντα "Αννα.

---Νὰ τὸ ἀκούσουμε.

---Ζητάει νὰ παραδοθῇτε καὶ σᾶς ὑπόσχεται πὼς θὰ παρακαλέσῃ τὸ βασιλιά τοῦ Μεξικοῦ νὰ σᾶς χαρίσῃ τὴ ζωή.

---Νὰ πῆς στὸν στρατηγὸ σου, τοῦ ἀπάντησε ὁ Κρόκετ, πὼς συγκεντρωθήκαμε ἐδῶ, στὸ "Αλαμο, γιὰ νὰ πολεμήσουμε καὶ ὄχι νὰ παραδοθῶμε.

---Μά, ἔκανε κατάπληκτος ὁ ἀγγελιαφόρος, πού ἦταν ἕνας νεαρὸς ἀξιωματικὸς καὶ φοροῦσε μιὰ φανταχτερή στολή, αὐτὸ πού θέλετε νὰ κάνετε, εἶναι τρέλλα! Μπορεῖτε νὰ ἀντισταθῇτε στὴ μανία ἑπτὰ χιλιάδων Μεξικάνων στρατιωτῶν;

---Αὐτὸ ἀφορᾷ ἐμᾶς!, τοῦ ἀπάντησε ψυχρὰ ὁ Κρόκετ. Θὰ ἀντισταθῶμε γιατί πολεμοῦμε γιὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς πατρίδος μας. Πήγαινε, λοιπὸν, καὶ πές στὸ στρατηγὸ σου ν' ἀρχίσῃ τὴν ἐπίθεσι. Τὸν περιμένουμε.

Ὁ νεαρὸς ἀξιωματικὸς κούνησε μελαγχολικά τὸ κεφάλι του.

---Ἐχω καὶ ἕνα ἄλλο μήνυμα ἀπὸ τὸ στρατηγὸ μου, εἶπε στοὺς τρεῖς ἀνθρώπους. "Αν δὲν ἔχετε ὑπ' ὄψιν σας νὰ παραδοθῇτε, τότε, πρέπει νὰ μείνετε μονάχοι σας στὸ "Αλαμο καὶ νὰ διώξετε τὰ γυναικόπαιδα καὶ τοὺς γέροντες. Ὁ στρατηγὸς Σάντα "Αννα σᾶς δίνει τὸ λόγο τῆς στρατιωτικῆς του τιμῆς πὼς ὄχι μόνο δὲν πρόκειται νὰ τὰ πειράξῃ, ἀλλὰ θὰ τὰ βοηθήσῃ, μὲ δικὰ μας ἀμάξια, νὰ ἀπομακρυνθοῦν ὥστε νὰ μὴν ὑπάρχῃ κίνδυνος γι' αὐτὰ.

Ὁ Κρόκετ ἔρριξε μιὰ ματιὰ στοὺς δυὸ φίλους του κι' ὕστερα στράφηκε πρὸς τὸν ἀγγελιαφόρο.

---Νὰ πῆς στὸ στρατηγὸ σου πὼς ἡ πρᾶξις του αὐτὴ μᾶς συγκινεῖ καὶ πὼς περιμένουμε νὰ μᾶς στείλῃ τὰ ἀμάξια γιὰ νὰ φύγουν τὰ γυναικόπαιδα. Ἡ ἱστορία, μιὰ μέρα, κοντὰ στὸ δικό μας ἥρωισμό θὰ γράψῃ καὶ γιὰ τὴν καλὴ αὐτὴ πρᾶξι τοῦ στρατηγοῦ σου.

Ὁ ἀξιωματικὸς χαϊρέτησε κι' ἐτοιμάστηκε νὰ φύγῃ ἀλλὰ, τὴ στιγμή ἐκείνῃ πῆρε τὸ βλέμμα του μιὰ γυναίκα πού πλησίαζε. Καὶ τότε, ἕνα ὄνομα βγήκε ἀπὸ τὰ χεῖλη του.

---Φλάκα!

Ἡ ὁμορφὴ ἀγαπημένη τοῦ Ντέιβιντ Κρόκετ, ὅταν ἄκουσε τὸ ὄνομά της, ἀπὸ τὰ χεῖλη τοῦ ἀξιωματικοῦ, ἔμεινε γιὰ μιὰ στιγμή ἀκίνητη, σὰν κεραυνοβολημένη. Ὅσοι ἀπλωσε τὰ χέρια της καὶ ἔτρεξε πρὸς τὸ μέρος του, φωνάζοντας:

---Ριζάρντο! Ἀγαπημένε μου ἀδελφέ!

Ὁ Μεξικάνος πῆδησε ἀπὸ τὸ ἄλογό του καὶ βρέθηκε στὴν ἀγκαλιά τῆς γυναίκας.

---Φλάκα νόμιζε πὼς ἦσαν στὸ Σάν "Αντόνιο!, τῆς εἶπε ὕστερα ἀπὸ λίγο. Δὲν περίμενα νὰ σὲ βρῶ

στό "Αλαμο!

---Ούτε εγώ περιμένα να σε βρω αξιωματικό στο στρατό του Σάντα Άννα, Ρικάρντο!

Ο Ντέιβιντ Κρόκετ τους πλησίασε.

---Ντέιβιντ, του είπε, ο αξιωματικός αυτός είναι αδελφός μου!

Ο Κρόκετ έκανε μια υπόκλιση προς το μέρος του Μεξικανού.

---Χαίρω πολύ που είσαι αδελφός της Φλάκα, του είπε. Έχεις μια εξαιρετική αδελφή. Αυτά, όμως και πολύ, γιατί είσαι Μεξικανός αξιωματικός και σε λίγο θα δρεθής αντιμέτωπός μου, στο πεδίο της μάχης.

---Φλάκα, έλα μαζί μου, τί ζητάς στο "Αλαμο; είπε ο Ρικάρντο στην αδελφή του.

Εκείνη κούνησε αρνητικά το κεφάλι.

---Ρικάρντο, θά μείνω εδώ, του είπε. Με το μέρος των σκλάβων. Με το μέρος των ανθρώπων που έχουν δικιο. Θά πολεμήσω και θά πεθάνω μαζί τους γιατί τους αγαπώ.

---Φλάκα, τί λές, είσαι με τα καλά σου; Έλα μαζί μου; Σε λίγη ώρα, το "Αλαμο δεν θά υπάρξει. Έφτά χιλιάδες στρατιώτες περιμένουν από στιγμή σε στιγμή να έλτεθούν.

---Ναι, Ρικάρντο, το "Αλαμο δεν θά υπάρξει για σās. Θά υπάρξει, όμως, για την ιστορία και αργότερα για κείνους που τους ανήκει.

---Δεν σε καταλαβαίνω τί θέλεις να πής!, έκανε απογοητευμένος. Σε λίγο, που θά έρθω με τα άμάξια, όπου θά μπουν τα γυναικόπαιδα, θά σε πάρω κι' εσένα. Δεν ξέρω ποιός σου γύρισε τα μυαλά.

Έφθασε στο αλογό του, σκαρφάλωσε στη σέλα του και φώναξε στην αδελφή του:

---Φλάκα, ετοιμάσου! Σε λίγο θάρθω να σε πάρω!

Η Φλάκα κούνησε πέρα - δώθε το κεφάλι της και δυο δάκρυα κύλισαν στα μάγουλά της. "Τότε, με βήμα αργό, απομακρύνθηκε.

Ο Τρέιβις κύτταξε τόν Κρόκετ.

---Πρέπει να φύγει η Μεξικάνα, του είπε. Να πάει με τόν αδελφό της.

Ο Ντέιβιντ Κρόκετ δεν έμειλε.

✱

Ήταν απερίγραπτα συγκινητική ή σκηνή του αποχωρισμού των γυναικών όταν ύστερα από μια ώρα μπήκαν στο "Αλαμο τα άμάξια που έστειλε ο Σάντα Άννα για να τις παραλάβει. Ήξεραν πώς όλοι που θά έμεναν, δεν επρόκειτο να βγούν ζωντανοί. Ήξεραν πώς δεν επρόκειτο ποτέ να τους ξαναδούν.

Οι γυναίκες αγκάλιαζαν με φωνές σπαραγμού τους άνδρες των, οι αδελφές τους αδελφούς, τα

παιδιά τους πατεράδες τους. Ο θρήνος είχε σκεπάσει όλο το "Αλαμο και ράγιζε ως και τις πέτρες ακόμη. "Ως και αυτοί οι λιγοστοί στρατιώτες του έχθρου που είχαν ξεθι με τα άμάξια, μπροστά στη συγκινητική αυτή σκηνή εκλαιγαν σάν μορρά παιδιά.

Τα άμάξια άρχισαν σιγά - σιγά να γεμίζουν. Ο Κρόκετ, μαζί με τους δυο συνταγματάρχες, βαθεία συγκινημένοι, παρακολουθούσαν τη σκηνή αυτή. Σε μια στιγμή, ο Κρόκετ, είδε μια γυναίκα που κρατούσε στην αγκαλιά της ένα μικρό κοριτσάκι, να πηδάει από το άμάξι που είχε μπει και να τρέχει κλαίγοντας προς το μέρος των ανδρών που στέκονταν πιο πέρα.

---Όχι, δεν φεύγω!, φώναξε. Έδώ θά μείνω, στο "Αλαμο! Ο άνδρας μου είναι στρατιώτης κι' έχω χρέος να μείνω κοντά του, ως τη στιγμή του θανάτου του.

---Ποιά είναι αυτή η γυναίκα; ρώτησε ο Κρόκετ.

---Είναι η Άντζελα Ντίκινσον, του απάντησε ο συνταγματάρχης Μπόβυ. Γυναίκα ενός γενναίου στρατιώτη.

---Πήγαινε να την πείσης να φύγει του είπε ο Κρόκετ.

Ο Μπόβυ έφθασε κοντά της, τη στιγμή που αγκάλιαζε τόν άνδρα της.

---Κυρία μου, πρέπει να φύγετε με τις άλλες γυναίκες, της είπε.

---Όχι, δεν πρόκειται να φύγω!, έκανε αποφασιστικά η ήρωική γυναίκα. Δεν μπορώ να αποχωριστώ τόν άνδρα μου.

Ο Ντίκινσον την έσφιξε στην αγκαλιά του, μαζί με το κοριτσάκι του.

---Ας μείνουν, είπε στόν Μπόβυ. Το θέλω κι' εγώ.

Ο συνταγματάρχης Μπόβυ ανασήκωσε τους ώμους του.

---Αφού το θέλεις εσύ, εγώ δεν μπορώ να κάνω τίποτε, του είπε.

Τα άμάξια ήταν έτοιμα να φύγουν όταν, ένας από τους Μεξικανούς αξιωματικούς, ο αδελφός της Φλάκα, άρχισε να φωνάζει:

---Φλάκα! Φλάκα! Που είναι η Φλάκα;

Ο Κρόκετ έφθασε κοντά του.

---Θέλεις να δής την αδελφή σου; του είπε.

---Έλαω να την πάρω μαζί μου! Έκανε εκείνος.

Ο Κρόκετ στράφηκε προς το μέρος των ανδρών.

---Φλάκα!, φώναξε.

Άμέσως, η Φλάκα έκανε την εμφάνισή της. Είχε δέσει μ' ένα μαντήλι το κεφάλι της και είχε κορμασμένη στόν ώμο της μια καραμπίνα.

---Φλάκα, ο αδελφός σου ήρθε να σε πάρει, της είπε ο Κρόκετ.

Ἡ ὁμορφή Μεξικάνη κούνησε μελαγχολικά τὸ κεφάλι της.

---Ρικάρντο, εἶπε στὸν ἀδελφό της, νᾶρθης ἀργότερα νὰ μὲ πάρης. "Οὐκ ἔστιν ἔξωθεν ἡμεῖς οἱ στρατιῶτες τῶν Μεξικάνων. Τώρα, δὲν ἔρχομαι μαζί σου.

---Φλάκα...

---Μὴν ἐπιμένεις, Ρικάρντο. "Εἶλα νὰ σὲ φιλήσω γιατί... φοβάμαι πὼς δὲν πρόκειται νὰ ἰδωθοῦμε ποτὲ πιά...

Τὰ δύο ἀδελφία ἀγκαλιάστηκαν μὲ κλάματα. Καὶ σὲ λίγο, οἱ ἄμαξες μὲ τὰ γυναικόπαιδα ξεκίνησαν... "Εφευγαν ἀπὸ τὸ "Αλαμο, ἀφίνοντας μιά φούχτα ἀνθρώπων πού ἦταν ἀποφασισμένοι νὰ πολεμήσουν ὡς τὸ θάνατο...

"Όταν ἀπομακρύνθηκαν ἀρκετά, ἀνοίξε ἡ πόρτα ἐνὸς σπιτιοῦ κι' ἔκαναν τὴν ἐμφάνισί τους δυὸ παιδιά, γεμάτα ἄγχυρο, ἀπὸ τὴν κορυφή ὡς τὰ νύχια. Ὁ ἕνας ἦταν ὁ Σμίθ, τὸ παιδί πού ἤθελε νὰ πολεμήσῃ τοὺς Μεξικάνους γιὰ νὰ ἐκδικηθῇ τὸν θάνατο τῶν γονέων του καὶ ὁ ἄλλος, ἕνας δωδεκάχρονος, ὁ Ροζέλιο!

---Γιατί κρυφτήκατε ἐσεῖς καὶ δὲν φύγατε; τοὺς ρώτησε αὐστηρὰ ὁ Κρόκετ.

---"Εγὼ εἰμαι ἄνδρας κι' ἔμεινα νὰ πολεμήσω!, εἶπε ὁ Σμίθ.

---Κι' ἐγὼ εἰμαι ἄνδρας! εἶπε καὶ ὁ Ροζέλιο, κρατώντας μὲ τὸ ἀριστερὸ του χερί τὸ πανταλόνι πού ἦταν ἔτοιμο νὰ τοῦ πέσει.

Ὁ Κρόκετ ἔφθασε κοντά τους καὶ τοὺς χαίδεψε τὰ κεφάλια. Ὁ σκληρὸς αὐτὸς ἄνδρας, μὲ πολὺ κόπο κρατοῦσε τὰ δάκρυά του.

---Εἶναι κρίμα, τοὺς εἶπε, ἀλλὰ... ἀφοῦ τὸ θέλετε... Κάτι θὰ βρεθῇ νὰ κάνετε καὶ ἐσεῖς.

"Τότερα στράφηκε πρὸς τοὺς ἄνδρες του.

---Στις θέσεις σας, ἡρωϊκοὶ ὑπερασπιστὲς τοῦ "Αλαμο!, τοὺς φώναξε. Ὁ Σάντα "Αννα σὲ λίγο θὰ ἐπιτεθῇ. "Εχει τὴν ἐντύπωσι πὼς θὰ μῆ εὐκολα στὸ "Αλαμο, τὸ πολὺ μέσα σὲ μιά ὥρα. Μὰ ἐμεῖς, θὰ κρατήσουμε τίς θέσεις μας ὄχι ὥρες, ἀλλὰ μέρες ὁλόκληρες, ὅσο θὰ χρειασθῇ γιὰ νὰ ἐτοιμασθῇ ὁ στρατηγὸς Χιούστον καὶ νὰ τοὺς χτυπήσῃ. Πηγαίνετε στὶς θέσεις σας καὶ πολεμήστε γιὰ τὸ κομμάτι τοῦτο τῆς γῆς πού ἀναλάβαμε νὰ ὑπερασπίσουμε!

---Ζήτω τὸ "Αλαμο!, ἀκούστηκε, τότε, μιά φωνὴ ἀπὸ ὅλα τὰ χεῖλη. Ζήτω τὸ Τάξας! Ζήτω ὁ Ντέιβιντ Κρόκετ, ὁ ἡρωϊκὸς ἀρχηγὸς μας! Θάνατος στοὺς τυράννους!

Η ΜΑΧΗ ΑΡΧΙΖΕΙ

Η ΡΘΕ τὸ μεσημέρι. Ὁ Κρόκετ, μαζί μὲ τὸν Τρέιβις καὶ τὸν Μπόβυ, βρισκόνταν στὸ ἔνσωμα ὅπου εἶχαν στηθῇ τὰ τρία κανόνια.

---"Εφθασε ἡ μεγάλη στιγμή!, εἶπε ὁ Κρόκετ κυττάζοντες ἐκεῖ κάτω. Οἱ πρῶτοι Μεξικανοὶ στρατιῶτες, ἐτοιμάζονται νὰ εἰσβάλλουν στὸ "Αλαμο!

Ὁ Τρέιβις πῆρε θέσι στὸ κανόνι. Κυττάζε μὲ τὰ κυάλια του καὶ σὲ λίγο ἔκανε τὸ σταυρὸ του.

---Ζήτω τὸ Τέξας!, φώναξε.

Ἀμέσως, ἡ πρώτη ὀβίδα ἔφυγε ἀπὸ τὴν μπουκα τοῦ κανονιοῦ καὶ βρήκε θανάσιμα τὸ στόχο της, ἀνάμεσα σὲ μιά πυκνὴ ὁμάδα Μεξικανῶν ἱππέων, πού ἔτρεχαν πρὸς τὸ "Αλαμο.

---Τρέιβις, πέτυχες διάντα, τὰ συγχαρητήριά μου!, τοῦ εἶπε ὁ Κρόκετ. Μείνε ἐδῶ καὶ δώσε τους νὰ καταλάβουν. Μπόβυ, ἐσύ πήγαινε στὸ δυτικὸ μέρος τοῦ "Αλαμο. "Εγὼ πηγαίνω στὸ "Ανατολικό. "Εχε τὸ νοῦ σου.

---Νὰ μὴ φοβηθῇς ἀπὸ μένα, Κρόκετ, τοῦ εἶπε ὁ Μπόβυ. Θὰ κάνω ὡς τὴν τελευταία στιγμή τὸ καθήκον μου.

Ὁ Τρέιβις ἐξακολουθοῦσε νὰ σφυροκοπᾷ μὲ τὰ κανόνια του τοὺς πυκνοὺς σχηματισμοὺς τῶν ἐχθρῶν. Σὲ λίγο, ὅμως, τὰ κανόνια τῶν Μεξικανῶν ἀρχισαν νὰ στέλνουν τίς ὀβίδες τους στὸ πολιορκημένο "Αλαμο. Ἡ μάχη εἶχε ἀνάψει γιὰ τὰ καλά.

Οἱ πρῶτοι ἱππεῖς τῶν Μεξικανῶν, ὅσοι γλύτωσαν ἀπὸ τίς ὀβίδες τοῦ Τρέιβις, ἔφθασαν στὴν ἄκρη τοῦ "Αλαμο. Ὡστόσο, δὲν μπόρεσαν νὰ προχωρήσουν. Τὸ καταιγιστικὸ πῦρ τῶν ἀτρώμενων Τεξανῶν, τοὺς αἰφνιδίωσε καὶ τοὺς καθήλωσε. Μάταια οἱ ἀξιωματικοὶ τοὺς τράβηξαν τίς μεγάλες σπάθες τους καὶ προσπάθησαν νὰ τοὺς δώσουν θάρρος γιὰ νὰ προχωρήσουν. Κάτι τέτοιο ἦταν ἐντελῶς ἀδύνατο. Οἱ σφαίρες τῶν Τεξανῶν εὗρισκαν εὐκολὰ τὸ στόχο τους καὶ ἀρκετοὶ ἀπὸ τοὺς καβαλλάρηδες πῆραν κωμικὰς τοῦμτες πρὸς τὴ γῆ.

Ἡ ἐπίθεσι τους κράτησε μιά ὥρα. Δὲν ἔφερε, ὅμως, κανένα ἀποτέλεσμα. Κι' ἔτσι, στὸ τέλος, ἀναγκάστηκαν, ὅσοι ἀπέμεναν, νὰ γυρίσουν καλπάζοντας στὴν ἔδρα τους.

Ὁ Κρόκετ, καβάλλα στὸ ἄλογό του, γύριζε ἀπὸ σπίτι σὲ σπίτι καὶ ἔδινε θάρρος στοὺς στρατιῶτες του.

---Μπράβο!, τοὺς ἔλεγε. Ἡ πρώτη ἐπίθεσι τοῦ Σάντα "Αννα ἀπέτυχε! "Εσπασαν γιὰ καλὰ τὰ μοῦτρα τους. Σὲ λίγο θὰ δοκιμάσῃ νὰ μᾶς ἐπιτεθῇ τὸ πεζικό, μὰ θὰ τὸ ὑποδεχθοῦμε ἔτσι ὅπως ὑποδεχθήκαμε τοὺς καβαλλάρηδες.

Πράγματι, κατὰ τὸ ἀπόγευμα, πυκνοὶ σχηματισμοὶ πεζικοῦ ξεκίνησαν ἀπὸ διάφορα σημεία. Ἦταν χιλιάδες στρατιῶτες μὲ σημαίες, μὲ ταμπούρα καὶ μὲ προτεταμένα ὅπλα. Πίσω τους ἀκολουθοῦσαν ἑξάντα οἱ καβαλλάρηδες, ἔτοιμοι νὰ ἐξευθοῦν στὸ "Αλαμο, ἀπὸ τὸ πρῶτο ρήγμα πού θὰ γινόταν στὸ μέτωπο τῶν Τεξανῶν.

---Πρέπει νὰ καταλάβουμε ὁπωσδήποτε, ἀπόψε,

τὸ "Αλαμο!", τοὺς εἶχε πῆ ὁ στρατηγὸς Σάντα Άννα. Ἀπέκρουσαν τὴν ἐπίθεσι τοῦ ἱππικοῦ, μὰ θὰ εἶναι μεγάλη μας ντροπὴ ἂν δὲν μπορέσῃ τὸ πεζικὸ νὰ τοὺς δαμάσῃ. Σκεφθῆτε πὼς δὲν εἶναι πρὸ πάνω ἀπὸ διακόσιοι ἄνδρες καὶ μεις εἵμαστε χιλιάδες! Ἐμπρός, γενναῖοι μου στρατιῶτες! Σκορπάτε τὸ θάνατο στοὺς ἐπαναστάτες, γκρεμίστε τὰ σπίτια τοῦ "Αλαμο, σῆστε τὸ ἀπὸ τῆ γῆ!

Οἱ στρατιῶτες, μὲ ἀναπτερωμένο τὸ ἥθικόν τους, ξεκίνησαν γιὰ τὴν τελειωτικὴ ἐπίθεσι, ὅπως πίστευαν.

Ὅμως, οἱ λιγοστοὶ ἀλλὰ γενναῖοι ὑπερασπιστὲς τοῦ "Αλαμο, εἶχαν ἀντίθετη γνώμη. Ταμπουρωμένοι καθὼς ἦταν, καὶ μὲ ἀκμαῖο τὸ ἥθικόν τους, δὲν πανικοβλήθηκαν. Περίμεναν τοὺς ἐχθροὺς τοὺς καί, στὴν κατάλληλὴ στιγμὴ, ἐξαπέλυσαν μιὰ τρομερὴ ἀντεπίθεσι πυρὸς πού ἔκανε τοὺς Μεξικανοὺς νὰ τὰ χάσουν γιὰ μιὰ στιγμὴ, λὲς καὶ μπροστὰ τους δὲν εἶχαν διακόσιους ἄνδρες, καὶ πρὸ λίγους ἀκόμα, ἀλλὰ πολλὲς χιλιάδες.

Ὁ Τρέιβις, πού διηθύνει τὰ κανόνια στὸ λόφο, δὲν καθόταν, ἐπίσης, μὲ σταυρωμένα χέρια. Κάθε ὁβίδα του ἔπεφτε ἀνάμεσα στοὺς πυκνοὺς σχηματισμοὺς τῶν Μεξικανῶν στρατιωτῶν καὶ σκορποῦσε τὸ θάνατο καὶ τὸν πανικό.

Οἱ Μεξικάνοι ἔφθασαν πολὺ κοντὰ στὸ "Αλαμο. Δὲν μπόρεσαν ὅμως, νὰ πατήσουν πόδι μέσα σ' αὐτό. Οἱ ἄνθρωποι μὲ τὶς χαλύβδινες ψυχὲς πρὸ τοῦ ὑπερασπίζονταν, δὲν λόγισαν οὔτε γιὰ μιὰ στιγμή. Κι' ἔτσι, ὅταν ἄρχισαν νὰ πέφτουν τὰ πρῶτα σκοταδιὰ στὴ γῆ, οἱ σάλπιγγες τῶν Μεξικανῶν, ἄρχισαν νὰ χτυποῦν ὑποχώρησι.

Οἱ χιλιάδες τῶν στρατιωτῶν, πού ἔσφιγγαν, σὰν σὲ σιδερένια γροθιά τόσῃ ὥρᾳ τὸ "Αλαμο, ἄρχισαν νὰ ὑποχωροῦν ντροπιασμένοι, μὲ σκυμμένα κεφάλια, νικημένοι ἀπὸ μιὰ φούχτα Τεξανούς.

—Ντροπὴ μας!, τοὺς δέχτηκε ἡ ὁργὴ τοῦ στρατηγοῦ Σάντα Άννα. Νὰ μὴ μπορέσουμε νὰ ὑποτάξουμε τὸ "Αλαμο! Ἐτοιμασθῆτε γιὰ καινούργια ἐπίθεσι, αὐριο τὴν αὐγὴ. Αὐτὴ τὴ φορὰ, τὸ "Αλαμο πρέπει νὰ καταστραφῇ, νὰ γίνῃ στάχτη, μαζὶ μὲ τοὺς ἀνθρώπους του!

✱

Ὁ Ντέιβιντ Κρόκετ, σ' ὅλο αὐτὸ τὸ διάστημα πολεμοῦσε δίπλα στοὺς ἡρωϊκοὺς ἄνδρες του. Κι' ὅταν τοσκόστηκε καὶ ἡ δεύτερη ἐπίθεσι τῶν Μεξικανῶν καὶ τοὺς εἶδε νὰ φεύγουν, ξαναγυρνώντας στὰ ὁμηγητιά τους, ἡ καρδιά του φούσκωσε ἀπὸ συγκίνηση καὶ ὑπερηφάνεια. Δὲν μποροῦσε νὰ κράτῃ τὸν ἐνθουσιασμό του.

—Τρέιβις, εἶπε στὸν φίλο του, βάζω στοίχημα πὼς θὰ περάσουν πολλὲς ἡμέρες ὥσπου νὰ πατή-

σουν οἱ τύραννοι τὸ "Αλαμο.

—Κι' ἐγὼ τὸ πιστεύω, τοῦ ἀπάντησε ἐκεῖνος. Κάθε μέρα πού θὰ περνᾷ, ὅμως, ὁ κλοιὸς τους θὰ γίνεται πρὸ ἐπικίνδυνος, οἱ ἐπιθέσεις τους περισσότερο μανιασμένες.

Ἐίχε δίκιο, ὁ Τρέιβις. Τὴν ἐπόμενη ἡμέρα, οἱ Μεξικάνοι, ἀφοῦ χτύπησαν δυὸ ὥρες συνέχεια τὸ "Αλαμο μὲ τὰ κανόνια τους, ἄρχισαν μιὰ καινούργια καὶ πρὸ σφοδρὴ ἐπίθεσι. Ἦταν ἀποφασισμένοι νὰ τελειώνουν μιὰ γιὰ πάντα.

Μὰ ἡ ἀπόφασι τῶν Τεξανῶν, νὰ κρατήσουν τὸ "Αλαμο ὅσο μποροῦν πρὸ πολὺ, ἦταν μεγαλύτερη. Κανεὶς δὲν ἄφησε τὴ θέσι του νὰ ὀπισθοχωρήσῃ. Κανεὶς δὲν λιποψύχησε. Ἐμειναν τρεῖς ὁλόκληρες ὥρες, ὅσο κράτησε ἡ ἐπίθεσις, ἀκίνητοι, νηστικοί, διψασμένοι στὰ ταμπούρια τους, μὲ τὶς καραμπίνες σφιγμένες στὰ ἀτσάλινα χέρια τους. Καὶ στὸ τέλος, νίκησαν κι' αὐτὴ τὴ φορὰ. Οἱ Μεξικάνοι, ὄχι μόνο δὲν μπόρεσαν νὰ πατήσουν τὸ "Αλαμο, ἀλλὰ ἄφησαν πίσω τους, φεύγοντας, ἑκατοντάδες νεκροὺς...

Γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ, ἡ ἀνδρεία τῶν ὑπερασπιστῶν τοῦ "Αλαμο, εἶχε κάνει τὸ θαῦμα της. Γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ, οἱ τύραννοι, ὀπισθοχωροῦσαν ντροπιασμένοι...

ΜΙΑ ΗΡΩΪΚΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

ὍΤΑΝ νύχτωσε, ὁ Κρόκετ ἄφησε γιὰ μιὰ στιγμὴ τοὺς ἄνδρες του καὶ μπῆκε στὸ σπίτι ὅπου ἔμενε ἡ Φλάκα. Τὴ βρῆκε κι' αὐτὴ κατόκοπη ἀπὸ τὴ μάχη. Ἡ ὁμορφὴ Μεξικάνᾳ, πολεμοῦσε ἀπὸ τὸ πρωί, ὥσπου τελείωσε ἡ μάχη, στὸ πλᾶϊ τῶν ἀνδρῶν, χωρὶς νὰ διψᾷ οὔτε στιγμὴ.

Ὁ Κρόκετ τῆς χαίδευε τὰ μαῦρα της μαλλιά καὶ ἀναστέναζε.

—Δὲν ἔκανες καθόλου καλὰ πού ἔμεινες, τῆς εἶπε. Ὡς πότε θ' ἀντέξουμε; Τὸ πολὺ δέκα μέρες ἀκόμα. Ὅσοι περιμένει ὁ θάνατος.

—Ἄν εἶναι νὰ πεθάνουμε, θέλω νὰ πεθάνουμε μαζὶ, Ντέιβιντ, τοῦ εἶπε ἡ γυναίκα, μὲ φωνὴ πινηχτὴ ἀπὸ τὴ συγκίνηση.

—Φλάκα, ὑπάρχει ἕνας τρόπος νὰ μὴν πεθάνουμε, τῆς εἶπε ὁ Κρόκετ. Ἐχῶ μιὰ ἰδέα πού στροφογυρῶναι ἀπὸ τὸ πρωὶ στὸ μυαλό μου καὶ δὲν μὲ ἀφίνει νὰ ἡσυχάσω. Εἶναι μιὰ παράτολμη, μιὰ τρελλὴ ἰδέα, ἂν πετύχῃ, ὅμως, θὰ σωθῇ τὸ "Αλαμο, θὰ σωθοῦμε ὅλοι μας.

—Δὲν μπορῶ νὰ σὲ καταλάβω, τοῦ εἶπε ἡ Φλάκα.

—Φλάκα... ἂν κατορθώναμε κι' αἰχμαλωτίσαμε τὸν στρατηγὸ Σάντα Άννα... τότε, θὰ ὑποβάλαμε τοὺς ὄρους μας στοὺς Μεξικανούς... Θὰ τοὺς ἀναγκάσαμε νὰ γυρίσουν πίσω, στὸ Μεξικό, ἀπειλώνοντας τοὺς πὼς θὰ σκοτώσουμε τὸ στρατηγὸ τους.

Ἡ ὁμορφὴ Μεξικάνα κούνησε πέρα - δῶθε τὸ κεφάλι της.

---Δὲν τὸ βρίσκω καθόλου εὐκολο αὐτὸ πού σκέπτεσαι, Νττίβιντ, τοῦ εἶπε. Πῶς θὰ μπορέσουμε νὰ αἰχμαλωτίσουμε τὸν Σάντα Ἄννα; μὲ ποιὸν τρόπο;

---Φλάκα... εἶναι ἀρκετὰ δύσκολο ἀλλὰ ὄχι καὶ ἀκατόρθωτο. Ἄν ντυνόμαστε μὲ τὴ στολὴ τῶν Μεξικάνων στρατιωτῶν καὶ πηγαίναμε ἀπὸψε στὸν καταυλισμὸ τους... Ἐγὼ κι' ἐσύ, Φλάκα... Μοῦ χρειάζεσαι γιατί ξέρεις τὰ ἰσπανικά καὶ ἔτσι δὲν θὰ μᾶς ὑποπτευθοῦν... Πές μου, Φλάκα, ἔχεις τὴ γνώμη πῶς θὰ τὰ καταφέρουμε ἐμεῖς οἱ δύο;

Ἡ γυναίκα ἔμεινε γιὰ λίγο σκεφτικὴ.

---Πρέπει νὰ δοκιμάσουμε, ἀγαπημένε μου, εἶπε στὸν Κρόκετ. Εἶμαι ἔτοιμη, ὅποιαδήποτε στιγμὴ μὲ χρειαστῇ.

Ὁ Κρόκετ τὴν ἀγκάλιασε καὶ τὴ φίλησε, βαθεῖα συγκινημένος.

---Τὸ ἤξερα πῶς θὰ δεχώσουν γιατί εἶσαι μιὰ ἡρωϊκὴ γυναίκα, τῆς εἶπε. Μιὰ καὶ τὸ ἀποφασίσαμε, ἂς ριψοκινδυνεύσουμε ἀπὸψε. Μπορεῖ, ὁ Θεός, νὰ μᾶς βοηθήσῃ, νὰ αἰχμαλωτίσουμε τὸν Σάντα Ἄννα. Ἄς ξεκινήσουμε ἀμέσως τώρα.

---Καὶ τίς στολὲς τῶν Μεξικάνων στρατιωτῶν πού θὰ τίς βροῦμε; ρώτησε ἡ Φλάκα.

---Μόλις βγοῦμε ἀπὸ τὸ Ἄλαμο, θὰ βροῦμε ἕκα τοντάδες νεκρῶν Μεξικανῶν. Αὐτοὶ θὰ μᾶς δανείσουν γιὰ λίγο τὴ στολὴ τους.

---Ναί, ἔχεις δίκιο, Νττίβιντ, δὲν τὸ σκέφθηκα αὐτό.

Βγῆκαν στὴν αὐλὴ, καβάλλησαν τὰ ἄλογά τους καὶ ξεκίνησαν μέσα στὴ νύχτα, νὰ πραγματοποιήσουν τὸ τρελλό, τὸ παράτολμο σχεδιό τους. Νὰ μποῦν στὸν ἐχθρικό καταυλισμὸ καὶ νὰ ἀπαγάγουν τὸ στρατηγὸ Σάντα Ἄννα.

Σὲ ἀπόστασι διακοσίων μέτρων ἀπὸ τὸ τελευταῖο σπίτι τοῦ Ἄλαμο, κατέβηκαν ἀπὸ τὰ ἄλογά τους καὶ πάνω ἀπὸ τὰ ρούχα τους φόρεσαν τίς στολὲς δύο νεκρῶν Μεξικάνων στρατιωτῶν.

---Νττίβιντ, εἶπε ἡ Φλάκα, τί ἀκριβῶς θὰ κάνομε;

---Θὰ προχωρήσῃς ἐνὶ πρώτῃ πού ξέρεις καλὰ τὴ γλῶσσα τους, τῆς εἶπε ὁ Κρόκετ. Ὅταν μᾶς σταματήσουν οἱ σκοποὶ καὶ μᾶς ρωτήσουν, θὰ τοὺς πῇς πῶς εἴχαμε ἀποκοπῇ καὶ τώρα γυρνοῦμε στὸ στρατόπεδο.

Συνέχισαν ἀμίλητοι δὸ δρόμο τους, ὅταν, σὲ μιὰ στιγμὴ, ἡ ἐπιτακτικὴ φωνὴ ἑνὸς σκοποῦ τοὺς κράτησε στὸν τόπο.

---Κι' ἐστά!, (ποῖος εἶναι;)

---Κομπανιέρος, μίλησε ἡ Φλάκα, προσπαθώντας νὰ κάνῃ χοντρή τὴ φωνή της γιὰ νὰ μοιάξῃ ἀνδρική, μὴν πυροβολῇ. Δὲν βλέπεις πῶς εἴμαστε Μεξικανοί;

Ὁ στρατιώτης πλησίασε καὶ ἀφοῦ τοὺς κύτταξε γιὰ λίγο κατέβασε τὸ ὄπλο του χωρὶς νὰ τοὺς ζητήσῃ ἐξηγήσεις.

---Ποῦ εἶναι ὁ χενεράλ Σάντα Ἄννα; τὸν ρώτησε ἡ Φλάκα.

---Τί τὸν θέλεις;

---Θέλω νὰ τοῦ ἀνακοινώσω μιὰ σπουδαία εἰδησι. Οἱ ἐχθροί μᾶς σκοπεύουν νὰ φύγουν ἀπὸ τὸ Ἄλαμο.

---Νὰ φύγουν; ἔκανε ὁ στρατιώτης. Ἄς τολμήσουν νὰ βγοῦν καὶ τὰ λέμε. Προχωρήστε κατ' εὐθείαν, κομπανιέρος. Ἡ σκηνὴ τοῦ χενεράλ εἶναι πίσω ἀπὸ κεῖνο τὸ ὕψωμα.

Οἱ δύο παράτολμοι κομμάντος συνέχισαν τὸ,

δρόμο τους.

---Νττίβιντ, εἶπε σὲ μιὰ στιγμὴ ἡ Φλάκα στὸν ἀγαπημένο της, μπορεῖ νὰ φθάσουμε εὐκολα ὡς τὸ στρατηγὸ ἄλλὰ, πῶς θὰ καταφέρουμε νὰ γυρίσουμε στὸ Ἄλαμο;

---Ὁ Θεός θὰ μᾶς βοηθήσῃ, Φλάκα, τῆς ἀπάντησε ἐκεῖνος.

Προχωροῦσαν ἀνάμεσα ἀπὸ πλῆθος Μεξικάνων στρατιωτῶν πού πηγαينوέρχονταν δίπλα ἀπὸ τίς σκοπιές τους. Κανεὶς δὲν τοὺς ἔδινε σημασίαν. Τὰ ρούχα τῶν Μεξικάνων πού φοροῦσαν καὶ τὸ σκοτάδι τῆς νύχτας τοὺς κάλυπταν ἀπὸ τὰ ἀδιάκριτα βλέμματα. Κανεὶς δὲν θὰ μπορούσε νὰ φαντασθῇ πῶς δύο ἀπὸ τοὺς ὑπερασπιστὲς τοῦ Ἄλαμο βρίσκονταν ἀνάμεσά τους καὶ κατευθύνονταν πρὸς τὴ σκηνὴ τοῦ στρατηγοῦ γιὰ νὰ τὸν συλλάβουν.

Ὅταν ἔφθασαν πίσω ἀπὸ τὸ λόφο, οἱ καρδιές τους χτυποῦσαν γοργὰ ἀπὸ τὴν ἀγωνία. Σὲ μιὰ στιγμὴ, ἡ Φλάκα, σταμάτησε νὰ ρωτήσῃ ἕνα στρατιώτη.

---Ποῦ εἶναι ἡ σκηνὴ τοῦ Χενεράλ;

Ἐκεῖνος ἄπλωσε τὸ χέρι του καὶ τοὺς ἔδειξε ἀμίλητα. Заφνικά, ἡ καρδιά τῆς Φλάκα σκίρτη-

σε μέσα στο στήθος της. Μέσα από το σκοτάδι κατώρθωσε να διακρίνει τα χαρακτηριστικά του προσώπου εκείνου που της έδειξε τη σκηνή του στρατηγού. Δεν ήταν στρατιώτης αλλά ένας αξιωματικός. "Ενας νεαρός αξιωματικός, ο αδελφός της ο Ρικάρντο!

«Θεέ μου, προσευχήθηκε, κάνε να μη με γνωρίσει... Θά ήταν τρομερό αν ο Ρικάρντο γινόταν η αιτία να αποτύχη το σχέδιό μας και να μās σκοτώσουν...»

Προχώρησαν κάπου δέκα μέτρα όταν, άκουσε πίσω της μία φωνή, τη φωνή του αδελφού της: --"Ε... για σταθήτε. Ποιοι είστε σεις και για ποιο λόγο ζητάτε τη σκηνή του στρατηγού;

Η Φλάκα δάγκασε τα χείλη της. Ο Κρόκετ με την ψυχή στο στόμα περίμενε την αγαπημένη του να μιλήσει ενώ το χέρι του γλίστρηση αθέατο ως τη λαβή του πιστολιού του.

--Θέλουμε γά πάρουμε διαταγές από τον χεναράλ, έλεγε η Φλάκα.

Ήταν, όμως, τόσο η σαστιμάρα της και η αγωνία της, που ξέχασε ν' αλλάξει τη φωνή της. --αί... μίλησε σαν γυναίκα.

Ο Ρικάρντο, χωρίς να περιμένει, χωρίς να άμ-

φιβάλη πιά, φώναξε με όλη του τη δύναμη:

--Φλάκα!

Ο Κρόκετ κατάλαβε πώς η αποστολή τους είχε πιά αποτύχει. Το μόνο που τους έμενε ήταν να φύγουν.

--Φλάκα, ακολούθησέ με! της φώναξε και σπειρούνησε το αλόγο του.

--Στά όπλα!, φώναξε τότε ο Ρικάρντο, φοβούμενος πώς ο συνοδός της αδελφής του πήγαινε γιά να σκοτώσει το στρατηγό. Στά όπλα!

Μιά όμορφη άκουσθηκε. Οί σφαίρες σφύριξαν ανατριχιαστικά γύρω από τον Κρόκετ.

--Φλάκα!, ούρλιασε, βλέποντας την αγαπημένη του να μείνει ακίνητη. Έλα, Φλάκα!

Μα η Φλάκα, σκεφτόταν να βρη έναν τρόπο να τον σώσει. Και, άψηφώντας τον κίνδυνο, έστρεψε τα χαλινάρια του αλόγου της, παίρνοντας διαφορετική κατεύθυνση.

--Θά σκοτώσω το στρατηγό!, φώναξε. Πρέπει να σκοτωθώ ο στρατηγός! Φύγε, Ντέιβιντ, αγαπημένο μου! Γύρισε στο "Αλαμο! Άντιο!

Και χωρίς να πη τίποτε άλλο ξεχύθηκε ακράτητη μπροστά.

Ο Κρόκετ κατάλαβε. Η Φλάκα θυσίαζε τον έαυτό της γιά να τον σώσει. Φώναξε με όλη της τη δύναμη πώς θά πήγαινε να σκοτώσει το στρατηγό γιά να την κυνηγήσουν οί Μεξικάνοι στρατιώτες και να μείνει ο δρόμος ελεύθερος γιά να γλυτώσει αυτός.

Τώρα πιά, ήταν αργά να γυρίσει... θά ήταν μάταιο και τρομερά επικίνδυνο να τρέξει ξοπίσω της. Πίσω από τους Μεξικανούς που ώρμησαν να την φθάσουν, από το φόβο μήπως σκοτώσει το στρατηγό τους.

Καινούργια όμορφη άκουσθηκε. Αυτή τη φορά, όμως, οί Μεξικάνοι δεν χτυπούσαν αυτόν αλλά τη Φλάκα, την αγαπημένη του.

Ετοιμάστηκε να τραβήξει τα χαλινάρια όταν, μέσα από τους πυροβολισμούς, αντίχρησε μιά σπαρτακτική γυναίκα κραυγή.

--Ντέιβιντ... αντίο...

Το πρόσωπο του Κρόκετ πήρε μιά σύσπασι άπεραντης οδύνης. Η αγαπημένη του τον άποχαίρειτοσε γιά πάντα. Και η αιτία του θανάτου της ήταν ο ίδιος ο αδελφός της.

Την άμέσως επόμενη στιγμή, σπειρούνησε τα αλόγο και ξεχύθηκε προς το "Αλαμο. Οί Μεξικάνοι, που τον είχαν πάρει είδησι, άποφάσισαν να του κόψουν το δρόμο. Ο Κρόκετ τράβηξε τότε το πιστόλι του και άρχισε να πυροβολη δεξιά κι άριστερά. Κάθε σφαίρα του εύρισκε τον στόχο της και μοίραζε το θάνατο.

Οί σφαίρες των αντιπάλων του σφύριζαν συνέχεια γύρω του. Μά, στάθηκε τυχερός. Καμμία δεν τον πέτυχε... "Ετσι, σε λίγο έμπαινε στο "Αλαμο, νικημένος, με την καρδιά γεμάτη πόνο γιά το θάνατο της αγαπημένης του.

--Κρόκετ, πού είχες πάει; τον ρώτησε σε άσπρη τόνο ο Τρέιβις.

--"Εκανα μιά έπίσκεψη στο στρατόπεδο των έχθρων μας, συταγματάρχα.

--Μά... είσαι τρελλός, Κρόκετ; Τί πήγες να κάνης;

--Πήγα να αιχμαλωτίσω τον στρατηγό Σάντα Άννα. Ήταν ο μοναδικός τρόπος να αναγκάσουμε τον στρατηγό να λύσει την πολιορκία του.

--Τόν στρατηγό Σάντα Άννα! Μά... είσαι με τα καλά σου! Και πήγες μόνος σου;

--Με συνόδευσε και η Φλάκα, Τρέιβις... Πλησίασαμε τη σκηνή του στρατηγού αλλά σταθήκαμε άτυχοι... Μās πήραν είδησι...

--Καί ἡ Φλάκα;
--Ἡ Φλάκα, Τρεῖβις... εἶναι ὁ πρῶτος νεκρὸς τοῦ "Αλαμο..."

--Ὡστε... τὴ σκότωσαν;
--Ναί, Τρεῖβις... Ἦταν μιὰ μεγάλη, μιὰ θαρραλέα ψυχὴ ἡ Φλάκα... Ἄν ποτέ, ἡ ἀπόγονοί μας, στήσουν μνημεῖο σὲ μᾶς, τοὺς νεκροὺς τοῦ "Αλαμο, τὸ μνημεῖο αὐτὸ θὰ πρέπει νὰ ἔχη τὴ μορφὴ τῆς Φλάκα...

ἽΟ Τρεῖβις τὸν χτύπησε μὲ συμπόνια στὸν ὄμω.
--Μὴ λυπάσαι γιὰ τὸ θάνατό της, Κρόκετ, τοῦ εἶπε. Ἄν δὲν πέθαινε ἀπὸψε, θὰ πέθαινε αὔριο, μεθαύριο...

--Ναί, ὅλοι θὰ πεθάνουμε, τὸ ξέρω Τρεῖβις. Ὁμως, πρὶν πεθάνουμε, θέλω νὰ δώσω ἓνα καλὸ μάθημα σ' αὐτοὺς τοὺς τυράννους! Αὔριο τὸ πρωῒ, πού θὰ ἐπιχειρήσουν τὴν καινούργια τους ἐπίθεσι, πρέπει νὰ τοὺς συντρίψουμε...

ΣΤΗΝ ΚΟΛΑΣΙ ΤΟΥ ΑΛΑΜΟ

Η ΕΠΙΘΕΣΙ ἄρχισε μὲ τὸ χάραμα τῆς ἡμέρας. Τὰ κανόνια τοῦ Σάντα Ἄννα λύσσαξαν κυρίολεκτικά. Δέκα ἀπὸ τοὺς ὑπερασπιστὲς τοῦ "Αλαμο θάφτηκαν κάτω ἀπὸ τὰ ἐρείπια τῶν σπιτιῶν πού γκρεμίσαν οἱ ὀδίδες.

Κι' ὅταν τελείωσε ὁ σφοδρὸς, ὁ ἀνελέητος κανονιοβολισμὸς, ἄρχισε ἡ ἐπίθεσι τοῦ ἱππικοῦ.

ἽΟ Κρόκετ βρισκόταν μαζί μὲ τοὺς ἄνδρες του.

--Γενναῖοι ὑπερασπιστὲς τῆς ἐλευθερίας, φώναξε σὲ μιὰ στιγμὴ ὑψώνοντας τὸ σπαθί του, οὔτε καὶ σήμερα οἱ τυράννοι πρέπει νὰ πατήσουν τὰ βρωμερὰ ποδάρια τους στὸ ἐρὸ χῶμα τοῦ "Αλαμο! Ἐγὼ, τὸ δοκίζομαι πρῶτος!

--Ζήτω τὸ "Αλαμο! Ζήτω ἡ ἐλευθερία! Ζήτω ὁ Ντέιβιντ Κρόκετ!, ἀκούστηκε μιὰ δυνατὴ φωνὴ πού ξέφυγε ἀπὸ τὸ "Αλαμο κι' ἔφθασε ὥς τὶς γραμμὲς τῶν Μεξικάνων πού προχωροῦσαν.

Οἱ πρῶτοι ἱππεῖς, δέχτηκαν τὰ ὁμαδικὰ πυρὰ τῶν ἀνδρῶν τοῦ "Αλαμο καὶ ἄρχισαν νὰ πέφτουν ἀπὸ τὰ ἄλογά τους, ἔτσι ὅπως πέφτουν τὰ ὄρμα σάχα καθὼς τὰ κόβει τὸ δρεπάνι. Μὰ οἱ ἱππεῖς πού ἀκολουθοῦσαν, συνέχισαν τὸ δρόμο τους, ἀποφασισμένοι νὰ μπουῖν στὸ "Αλαμο, χωρὶς νὰ ὑπολογίζουν τὶς ἀπώλειες.

Τὸ τί ἀκολούθησε, εἶναι ἀδύνατο νὰ περιγραφῇ. Ἄτρομητοι καὶ ἀπτόητοι οἱ γενναῖοι ὑπερασπιστὲς τοῦ "Αλαμο, χτυποῦσαν στὸ σωρὸ, γέμιζαν τὰ ὅπλα, πυροβολοῦσαν καὶ πάλι γέμιζαν... Οἱ νεκροὶ στὸ στρατόπεδο τῶν Μεξικάνων, πλήθαιναν ἀπὸ στιγμὴ σὲ στιγμὴ καὶ ἀπὸ δεκάδες γίνονταν ἑκατοντάδες... Μὰ τὸ εἶχαν βάλεῖ πείσμα κι' αὐτοὶ νὰ κυριεύσουν ὁλοσθίποτε τὸ "Αλαμο καὶ ὅλο προχωροῦσαν, χωρὶς νὰ ὑπολογίζουν τὶς σφαῖρες τῶν Τεξανῶν πού ἐπεφταν σάν χαλάζι, πού σκόρπι-

ζαν τὸ θάνατο, τὸν ὀλεθρο...

Μαζὶ μὲ τοὺς πυροβολισμοὺς, μὲ τὸν βρυχηθμὸ τῶν κανονιῶν, μὲ τὶς πολεμικὲς ἰαχὲς καὶ τὰ χρεμετίσματα τῶν ἄλογων, ἀκούγονταν καὶ οἱ σπαρακτικὲς κραυγὲς τῶν τραυματιῶν πού στριφογυροῦσαν σάν κολασμένοι πάνω στὴν ἄμμο, χωρὶς νὰ τοὺς δίνει κανεὶς προσοχή...

Στὸ μέρος πού βρισκόταν ὁ Κρόκετ, γινόταν ἀληθινὴ θραυοί. Καί, σὲ μιὰ στιγμὴ, οἱ Μεξικάνοι, εἶδαν πὼς εἶχαν ἀντιμέτωπους ὄχι ἀπλῶς ἥρωες ἀλλὰ ἡμίθεους καὶ σταμάτησαν τὴν προέλασί τους. Ταμπουρώθηκαν, τότε, ὅπως - ὅπως πίσω ἀπὸ τὰ σκοτωμένα ἄλογα καὶ τοὺς νεκροὺς στρατιῶτες των καὶ ἀποφάσισαν νὰ κρατήσουν ἔστω καὶ μὲ τὰ δόντια τὶς θέσεις τους αὐτές.

ἽΟ ἥλιος, στὸ μεταξὺ, ἀνέβαινε ψηλὰ στὸν οὐρανὸ, ἀδιάφορος παρατηρητὴς αὐτοῦ τοῦ μακελειοῦ πού ὁμοῖο του δὲν εἶχε ξαναδῇ.

Σὲ μιὰ στιγμὴ, ὁ Ντέιβιντ Κρόκετ, ἔνοιωσε κάποιον νὰ τοῦ τραβᾷ τὸ μανίκι.

Γύρισε τὸ κεφάλι καὶ εἶδε τὸν Σμίτ, τὸ δεκαεξάχρονο ἀγόρι. Κρατοῦσε μιὰ καραμπίνα *μεγαλύτερη ἀπὸ τὸ ὕψος του καὶ τὸ πρόσωπό του φαινόταν ξαναμμένο.

--Κρόκετ, ἀπὸ τὸ βορεινὸ μέρος τοῦ "Αλαμο ἡ κατάστασι εἶναι κρίσιμη, τοῦ εἶπε. Ὁ Τρεῖβις σκοτώθηκε καὶ οἱ Μεξικάνοι κατέλαβαν ἓνα σπίτι.

--Σκοτώθηκε ὁ Τρεῖβις!, ἔκανε ὁ Κρόκετ.

--Σκοτώθηκε μπροστά μου, τοῦ εἶπε ὁ Σμίτ. Τὸν εἶχαν κυκλώσει δέκα Μεξικάνοι καὶ δὲν μπόρεσε νὰ τὰ βγάλῃ πέρα. Μόνο ἐγὼ εἶχα μείνει γιὰ νὰ τὸν βοηθῶ. Ὁλοι οἱ ἄλλοι σκοτώθηκαν.

ἽΟ Κρόκετ ἔδωσε ἓνα σάλτο, πήδησε στὸ ἄλογό του καὶ ξεκίνησε καλπάζοντας. Πίσω του ξεκίνησε καὶ ὁ Σμίτ. Σὲ λίγο ἔφθασαν στὸ σημεῖο ὅπου εἶχε σκοτωθῇ ὁ Τρεῖβις. Οἱ Μεξικάνοι ὠρμοῦσαν κύματα κύματα, νὰ ὀχυρωθοῦν στὸ σπίτι πού εἶχαν καταλάβει.

ἽΟ Κρόκετ, εἶδε πέντ' ἔξη ἄνδρες του πού προσπαθοῦσαν μάταια νὰ συγκρατήσουν τοὺς ἐχθροὺς.

--Ἐπάνω τους, παλληκάρια!, τοὺς φώναξε. Ἐδῶσα ὄρκο στὸ Θεὸ νὰ μὴν πατήσουν οἱ τυράννοι, σήμερα, στὸ "Αλαμο!

Τὰ λόγια του ἔδωσαν θάρρος στοὺς ἄνδρες του. Τράβηξαν ὅλοι τους τὰ σπαθιά καὶ μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν ἀτρόμητο Κρόκετ, ὤρμησαν ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν τους.

ἽΗ ἐπίθεσι τῶν λιγοστῶν ἀλλὰ ἀποφασισμένων αὐτῶν ἀνθρώπων, ἔγινε μὲ τόση ὁρμὴ, μὲ τόσο φανατισμὸ πού οἱ Μεξικάνοι τὰ ἔχασαν. Κι' ὕστερα, καθὼς ἔδλεπαν τὰ σπαθιά τῶν ἀντιπάλων τους ν' ἀνεβοκατεβαίνουν σάν ἀστραλὴ καὶ νὰ κόβουν κεφάλια, τῶθαλαν στὰ πόδια.

--Ἐπάνω τους! φώναξε μὲ καινούργια δύνα-

μυ και αίσιοδοξία ο Κρόκετ. Νά τους κυνηγήσουμε.

Και τότε, έγινε κάτι τὸ ἀπίστευτο, τὸ καταπληκτικό. Οἱ ἡρωϊκοὶ ὑπερασπιστὲς τοῦ Ἄλαμο, ἄρχισαν νὰ καταδιώκουν τοὺς Μεξικάνους στὸν κάμπο. Τὰ σπαθία τους σκόρπιζαν τὸν ὄλεθρο καὶ τὸν τρόμο. Οἱ Μεξικάνοι μὲ κραυγὲς φρίκης καὶ ἀπογνώσεως, ὅμοια τρομοκρατημένα μπουλούκια, ξεχύθηκαν πρὸς τὴν κοιλάδα... Κι' ὄχι μονάχα σ' αὐτὸ μόνο τὸ σημεῖο. Ὁ πανικός τοὺς κυρίευσε ὅλους κι' ἔτσι ἔλυσαν τὴν πολιορκία καὶ τὸ ἔβαλαν στὰ πόδια...

Ντροπισαμένοι, μὲ τὴν ψυχὴ στὸ στόμα, ἔφθασαν στὸν καταυλισμὸ τους. Γιά μιὰ ἀκόμα φορὰ ἔχσαν νικηθῆ ἀπὸ τὸ πείσμα, ἀπὸ τὴ λεβεντιά μερικῶν ἀνδρῶν πὺ πολемоῦσαν γιὰ τὴν τιμὴ καὶ τὴ λευτεριά τους... Ὁ Σάντα Ἄννα πῆγαινε νὰ τρελλαθῇ ἀπὸ τὴν καινούργια προσβολὴ πὺ εἶχε πάθει. Καὶ γιὰ νὰ δώσῃ τέλος σ' αὐτὸν τὸν πανικὸ πὺ κινδύνευε νὰ διαλύσῃ τὸ στρατὸ του, ἀναγκάστηκε νὰ τιμωρήσῃ παραδειγματικὰ μερικὸς στρατιῶτες του, πὺ τοὺς χαρακτήρισε ὡς δειλούς. Τοὺς σκότωσε μπροστὰ στοὺς ἄλλους, γιὰ νὰ τοὺς δώσῃ νὰ καταλάβουν πὺς ἡ ἰδία τύχη τοὺς περιμένε κι' αὐτοὺς στὴν περίπτωσι πὺ θὰ δειλιάζαν.

✱

Ὁ Ντέιβιντ Κρόκετ γύρισε θριαμβευτὴς στὸ Ἄλαμο. Οἱ ἄνδρες του, ὅσοι δὲν τὸν ἔχσαν ἀκολουθήσει στὴν νικηφόρῃ ἀντεπίθεσί του, τὸν ὑποδέχτηκαν μὲ ζητωκραυγές.

Ὅμως, ἀνάμεσα σὲ αὐτοὺς δὲν βρισκόταν ὁ ἡρωϊκὸς συνταγματάρχης Τρέιβις καὶ πολλοὶ ἀκόμα.

—Παλληκάρια μου, εἶπε ὁ Κρόκετ στοὺς ἀγωνιστὲς του, τώρα πὺ ἀπωθήσαμε τὸν ἐχθρό, πρέπει ν' ἀνοίξουμε τοὺς τάφους γιὰ νὰ θάψουμε τοὺς ἡρώες μας.

Σὲ λίγο, ὁ συνταγματάρχης Τρέιβις μὲ εἰκοσιπέντε ἀκόμα νεκροὺς στρατιῶτες, σκεπιάστηκε ἀπὸ τὸ αἱματοποτισμένο χῶμα τοῦ Ἄλαμο. Πάνω στὸν τάφο τους, ὁ Κρόκετ, ἔβλωσε μιὰ σημαία.

Ἦταν, ἀλήθεια, πολὺ συγκινητικὴ αὐτὴ ἡ σκηνή. Οἱ στρατιῶτες μὲ τὰ τραχεῖα πρόσωπα, οἱ μελλοθάνατοι αὐτοὶ ἥρωες τοῦ Τέξας, δὲν μπόρεσαν νὰ κρατήσουν τὰ δάκρυα τους ὅταν, μιὰ γυναίκα, ἡ μοναδικὴ πὺ ὑπῆρχε στὸ Ἄλαμο, ἡ Ἀντζελα Ντίκινσον, μὲ τὸ κοριτσάκι της στὴν ἀγκάλια, γονάτισε πάνω στὸ νωπὸ τάφο γιὰ νὰ κλάψῃ μαζί μὲ ὅλους τοὺς νεκροὺς καὶ τὸν ἄνδρα της. Γιατὶ καὶ ὁ ἄνδρας της εἶχε σκοτωθῇ.

Πίσω της, ὁ Ροζέλιο, ὁ μικρὸς νέγρος πὺ εἶχε μένει κι' αὐτὸς στὴν κόλασι τοῦ Ἄλαμο, ἔκλαιγε μὲ λυγμούς.

Μόνο ὁ Σμίτ, τὸ δεκαεξάχρονο ἀγόρι, δὲν ἔκλαιγε. Ἦθελε νὰ δείξῃ σὲ ὅλους πὺς εἶναι δυνατός, πὺς εἶναι ἄνδρας. Κι' εἶχε ἀκούσει πὺς οἱ ἄνδρες δὲν κλαῖνε.

—Καὶ τώρα, γενναῖοι μου στρατιῶτες, στὴ θέσι σας!, εἶπε στοὺς ἄνδρες τοῦ ὁ Κρόκετ. Ὅσοι ἀπὸ τὴν τρομερὴ ταπείνωσι πὺ δέχτηκαν οἱ ἐχθροὶ μας, θὰ θελήσουν νὰ ἐπιτεθοῦν ξανά. Μὰ εἰμεὶς καὶ πάλι θὰ τοὺς δώσουμε νὰ καταλάβουν πὺς τὸ Ἄλαμο θὰ κυριευθῇ μόνο ὅταν πεθάνουμε ὅλοι! Κάθε στιγμὴ πὺ περνάει καὶ πὺ κρατεῖ τοὺς Μεξικανούς γύρω ἀπὸ τὸ Ἄλαμο, δίνει στὸν Σάμ Χιούστον, τὸν στρατηγὸ μας, τὴν εὐκαιρία νὰ ἐτοιμασθῇ. Κι' ὅταν ὁ Χιούστον ἐτοιμασθῇ, ὅλοι αὐτοὶ οἱ τύραννοι, θὰ σκορπίσουν σάν λαοί.

—Ζήτω τὸ Τέξας!, ἀντήχησαν πολλὲς φωνὲς μαζί.

Ὁ Σμίτ, καθὼς ὁ Κρόκετ προχωροῦσε ἀνάμεσα στοὺς ἄνδρες του, ἦρθε στὸ πλάι του.

—Κρόκετ, τοῦ εἶπε, εἰμαι πολὺ περήφανος πὺ σ' ἔχω ἀρχηγό.

—Κι' ἐγώ, Σμίτ, εἰμαι περήφανος πὺ ἔχω στρατιῶτες σάν κι' ἐσένα.

—Ἔρω πὺς θὰ πεθάνουμε, Κρόκετ, μὰ δὲν με νοιάζει. Τὸ χρέος μου τὸ ἔκανα. Ἐκδικήθηκα τὸ θάνατο τῶν γονέων μου. Σκότωσα τρεῖς Μεξικάνους. Καὶ θὰ σκοτώσω καὶ ἄλλους ὅσπου νάρθῃ ἡ σειρά μου νὰ πέσω κι' ἐγώ, ὅπως ἔπεσε ὁ Τρέιβις.

Ὁ Κρόκετ τοῦ χτύπησε μὲ οἰκειότητα τὴν πλάτη.

—Σμίτ, ἀπὸ σήμερα τὸ Τέξας εἶναι ἐλεύθερο, τοῦ εἶπε. Ἡ πρώτη λαμπάδα τῆς ἐλευθερίας ἀναψε στὸ Ἄλαμο. Τὴν ἀναψε ἐσύ, ὁ Τρέιβις, ἐγώ, ἡ γυναίκα τοῦ Ντίκινσον, ὁ μικρὸς Ροζέλιο πὺ ἔμεινε μαζί μας, ἡ Φλόρα, ὅλοι μας. Ναι... εἶναι ἐλεύθερο τὸ Τέξας...

ΔΕΝ ΠΑΡΑΛΙΝΟΜΑΣΤΕ!

ΟΛΗ ΤΗΝ ὑπόλοιπὴ ἡμέρα, οἱ Μεξικάνοι δὲν ἐπεχείρησαν καινούργια ἐπίθεσι. Οἱ ταλαιπωρημένοι ἄνδρες τοῦ Κρόκετ, βόηξαν τὴν εὐκαιρία νὰ ξεκοιραστοῦν.

Ὁ Κρόκετ γυρνοῦσε ὅλο τὸ Ἄλαμο, ἔδινε θάρρος καὶ συμβουλὲς καὶ μοίραζε σφαίρες. Κάνοντας ἀπὸ τοὺς στρατιῶτες του δὲν εἶχε λιποψυχήσει. Τὸ ἄσχημο, μόνο ἦταν πὺς τὸ πνευροβόλο τῶν Μεξικανῶν εἶχε ἀχρηστεύσει καὶ τὰ τρία κανόνια τῶν.

Τὸ βράδυ πέρασε ἥσυχο. Στὸ στρατόπεδο τῶν ἐχθρῶν ἔλαμπαν μεγάλες φωτιές, πὺ ἔσβησαν μὲ τὸ ἐρχομὸ τῆς καινούργιας ἡμέρας.

Ἐίχε ἀνατελεῖ ὁ ἥλιος ὅταν ὁ Κρόκετ εἶδε ἕναν καθάλλαρη μὲ μιὰ λευκὴ σημαία νὰ κατευθύνεται πρὸς τὸ μέρος τους. Κατάλαβε πὺς ὁ Σάντα Ἄν-

να τοῦ ἔστειλε καινούργιο ἀγγελιαφόρο καὶ τοῦ ζητοῦσε νὰ παραδοθῇ:

“Ὅταν ἔφθασε κοντὰ στὸ πρῶτο σπίτι, οἱ στρατιῶτες τὸν σταμάτησαν.

---Θέλω νὰ μιλήσω μὲ τὸν Ντρίβιντ Κρόκετ, μίλησε ὁ Μεξικάνος. Ἐχῶ νὰ τοῦ μεταβιβάσω ἓνα μήνυμα τοῦ στρατηγοῦ μου.

“Ὁ Κρόκετ προχώρησε μερικὰ βήματα μπροστὰ.

---Εγὼ εἰμαι ὁ Κρόκετ, τοῦ εἶπε. Τί ἔχει νὰ μοῦ πῇ ὁ στρατηγός σου;

---“Ὁ στρατηγός Σάντα Ἄννα, Κρόκετ, ἐκτιμᾷ τὸ θάρρος σας καὶ σᾶς προτείνει νὰ παραδοθῇτε γιὰ νὰ σώσετε τὴ ζωὴ σας. Τὴ ζωὴ τὴ δική σας καὶ τῶν ἀνδρῶν σας. Σᾶς προτείνει ἀκόμα, ἂν θέλετε, νὰ καταταχθῇτε ὡς ἀξιωματικός του στὸν Μεξικάνικο στρατό, καθὼς καὶ ὅλοι οἱ ἄνδρες σου.

---Μεξικάνε, τοῦ ἀπάντησε ὁ Κρόκετ, φαίνεται πῶς ὁ στρατηγός σου δὲν τὸ πῆρε ἀπόφασι πῶς στὸ Ἄλαμο γεννιέται, τίς μέρες αὐτές, ἡ ἐλευθερία τοῦ Τέξας. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀπάντησι πού τοῦ δίνει ὁ Κρόκετ.

---“Ὅστε... δὲν ὑπολογίζετε τὴ ζωὴ σας; τὸν ρώτησε κατάπληκτος ὁ Μεξικανός. Μπορεῖ νὰ ἀντισταθῇκατε αὐτὲς τίς μέρες καὶ νὰ σκοτώσατε μερικὲς ἑκατοντάδες στρατιωτῶν μας. “Ὅμως, νομίζετε πῶς θὰ νικήσετε στὸ τέλος;

---Ναί, θὰ νικήσουμε. Ἄν δὲν προλάβουμε νὰ νικήσουμε ἐμεῖς, θὰ νικήσουν ἄλλοι.

---Γιατί δὲν ρωτᾶς τοὺς ἄνδρες σου ἂν θέλουν νὰ πολεμήσουν ἢ ὄχι; τοῦ εἶπε ὁ ἀγγελιαφόρος. Μπορεῖ νὰ θέλουν νὰ παραδοθοῦν.

“Ὁ Κρόκετ στράφηκε σ’ ἓνα στρατιώτη του.

---Πήγαινε νὰ μοῦ φωνάξεις τὴν κυρία Ντίκινσον καὶ τὸν Ροζέλιο, τὸ νέγρο, τοῦ εἶπε.

Σὲ λίγο, πράγματι, ἐρχόταν ἡ χήρα τοῦ Ντίκινσον, μὲ τὴ Λίτσα, τὸ κοριτσάκι της, στὴν ἀγκαλιά. Πίσω τους ἐρχόταν καὶ ὁ μικρὸς νέγρος.

---Μὲ φώναξες, Κρόκετ; τὸν ρώτησε ἡ γυναίκα.

---Ναί, σᾶς φώναξα καὶ τοὺς δύο, τῆς εἶπε ὁ Κρόκετ. Σένα καὶ τὸν Ροζέλιο. “Ὁ ἀγγελιαφόρος αὐτὸς τοῦ στρατηγοῦ Σάντα Ἄννα, μᾶς προτείνει νὰ παραδοθοῦμε γιὰ νὰ σώσουμε τὴ ζωὴ μας. Ἔσεῖς τί λέτε;

Ἡ γυναίκα κῆταξε μὲ ἓνα περήφανο βλέμμα τὸ Μεξικανό.

---“Ὁ ἄνδρας μου σκοτώθηκε χτές, τοῦ εἶπε μὲ ἀγέρωχη φωνή. “Ὅταν ἔρθη ἡ ὥρα νὰ πεθάνω, θὰ πεθάνω πᾶν στὸν τάφο του καὶ πουθενά ἄλλου. Θέλω νὰ ἔχω τὸ δικό του τέλος. Νὰ σκοτωθῶ πολεμώντας γιὰ τὸ Ἄλαμο, γιὰ τὸ Τέξας γιὰ τὴν ἐλευθερία!

“Ὁ Μεξικανὸς ἔμεινε μὲ τὸ στόμα ἀνοιχτό, ἀκούγοντας τὰ λόγια τῆς γυναίκας αὐτῆς.

---Ἐσὺ, Ροζέλιο, τί λές; εἶπε ὁ Κρόκετ στὸ μ-

κρὸ νέγρο. Θέλεις νὰ παραδοθοῦμε γιὰ νὰ σώσουμε τὴ ζωὴ μας;

“Ὁ Ροζέλιο κούνησε ἀρνητικὰ τὸ κεφάλι του, ἐνῶ τὰ μαῦρα του μάτια ἔλαμπαν παράξενα.

---Λοιπὸν, στράφηκε τώρα ὁ Κρόκετ πρὸς τὸν Μεξικανό, μπορεῖς νὰ πῆς στὸν στρατηγό σου πῶς μιά γυναίκα καὶ ἓνα παιδί, πού ἀντιπροσωπεύουν ὅλους τοὺς ὑπερασπιστὲς τοῦ Ἄλαμο, ἀρνοῦνται νὰ παραδοθοῦν. Νὰ πῆς ἀκόμα, στὸ στρατηγό σου, πῶς ἂν στείλῃ ἓναν ἀκόμα ἀγγελιαφόρο γιὰ νὰ μᾶς ζητήσῃ νὰ παραδοθοῦμε, θὰ τὸ θεωρήσω σὰν προσβολὴ καὶ θὰ τὸν σκοτώσω.

“Ὁ Μεξικανὸς ἔμεινε ἀρκετὴ ὥρα ἀμίλητος πᾶν στὸ ἄλλό του. “Τότερα, ἔφερε τὸ χέρι του στὸ κατέλλο, σὲ χαιρετισμό, ἔκανε μεταβολὴ καὶ ἔφυγε καλπάζοντας.

Ἡ ἐπίθεσι τῶν Μεξικάνων ἄρχισε τὴν ἄλλη μέρα, τὰ χαράματα. Μιά ἐπίθεσι πού τὴ χαρακτηρίζε τὸ πείσμα. Ὁρὲς δόλοκληρες, ἡ ἔρημος φλεγόταν ἀπὸ τὴ μάχη καὶ τὰ πτώματα σωριάζονταν τὸ ἓνα δίπλα ἀπὸ τὸ ἄλλο. Μὰ τὸ Ἄλαμο κρατοῦσε. Οἱ ὑπερασπιστὲς του δὲν ὀπισθοχωροῦσαν οὔτε βῆμα. Κι’ ὅταν ἀκόμα, μερικοὶ ἀπὸ τοὺς Μεξικανούς ἔφθασαν ὡς τὰ χαρακώματα, οἱ Τεξανοί, μὲ πρωταγωνιστὴ τὸν Ντρίβιντ Κρόκετ, τοὺς ὑποδέχτηκαν μὲ τὰ ὅπλα, μὲ τὰ σπαθιά, μὲ τίς γροθιὲς καὶ μὲ τίς κλωτσιὰς ἀκόμα! Εἶχαν ἀποφασίσει νὰ πεθάνουν ἐκεῖ, στὸ σημεῖο πού εἶχαν ταμπουρωθῇ, παρὰ νὰ κάνουν πίσω, ἔστω καὶ ἓνα βῆμα.

Ὁς τὸ βράδυ κράτησε ἡ μάχη. Κι’ ὅταν ἔπесαν τὰ πρῶτα σκοτάδια τῆς νύχτας, τὸ Ἄλαμο ἔμενε ἀπόρητο, στὰ χέρια τῶν ὑπερασπιστῶν του. Οἱ Μεξικανοί, γιὰ μιά ἀκόμα φορὰ, ἐγκατέλειψαν νικημένοι καὶ ντροπισσμένοι τὴ μάχη.

Μὰ ὁ ἀπολογισμὸς σὲ ἀπώλειες, ἂν ἦταν τρομερὸς γιὰ τοὺς Μεξικανούς, ἦταν τὸ ἴδιο τρομερὸς καὶ γιὰ τοὺς στρατιώτες τοῦ Ἄλαμο. Πενήντα ἀπὸ αὐτοὺς σκοτώθηκαν ὄρθιοι, στὰ χαρακώματα καὶ μαζί τους ὁ ἡρωϊκὸς συνταγματάρχης Μπόβι.

Δὲν πρόλαβαν νὰ ἀνασάνουν ὅσοι ἀπόμειναν ἀπὸ τὸ τρομερὸ αὐτὸ μακελιὸ ὅταν ὁ Σάντα Ἄννα, διέταξε καινούργια ἐπίθεσι, μέσα στὴ νύχτα. Ἐλάξε πῶς θὰ αἰφνιδίσῃ τοὺς καταπονημένους ἀντιπάλους του καὶ πῶς ἡ νύχτα θὰ τὸν βοηθοῦσε νὰ κυριεύσῃ τὸ ἀπόρητο ὡς τώρα Ἄλαμο.

Μὰ ἡ ἀνδρεία τῶν ὑπερασπιστῶν του καὶ πάλι, θαυματουργήσε. Μὲ τὸ φῶς ἀπειρῶν δαυλῶν πού ἄναμναν, ἀπέκρουσαν κι’ αὐτὴ τὴ λυσσασμένη ἐπίθεσι. Κι’ ὄχι μόνο τὴν ἀπέκρουσαν ἀλλὰ ἔκαναν καὶ μιά θεαλλοδὴ ἀντεπίθεσι κι’ ἔφθασαν ὡς τὸν καταυλισμὸ τῶν Μεξικάνων, πού εἶχαν τὰ κα-

νόνια τους. Έκει, ήμίθεος πραγματικός ο Ντέιβιντ Κρόκετ, έδειξε το άδάμαστο θάρρος του. Πολεμώντας τότε με το σπαθί, τότε με τους άναμμένους δαυλούς και τότε με το πιστόλι του, έχανε τους έχθρους του να τρέπνται σέ φυγή.

Τό πρωινό, βρήκε το "Αλαμο" ελεύθερο ξανά. 'Η σημαία των υπερασπιστών του κυμάτιζε περήφανα στο ύψος του λόφου. "Όμως, οί ήρωες, όσο πήγαιναν και λιγόστευαν.

Ο Σάντα Άννα, μέσα στη λύσσα της ήττας του, μόλις ξημέρωσε, διέταξε καινούργια επίθεση. Μά και τη φορά αυτή το "Αλαμο" κράτησε. 'Η σημαία της ελευθερίας δεν έπαψε να κυματίζει. Και τό αίμα έτρεξε και πάλι ποτάμι, ποτίζοντας τη διψασμένη έρημο, ποτίζοντας το δένδρο της ελευθερίας.

Τό ίδιο συνέβη και την επόμενη και τη μεθεπόμενη μέρα. Οί ήρωικοί υπερασπιστές του "Αλαμο" κρατούσαν με τά δόντια τις θέσεις τους. Κι' είχαν μείνει τόσο λίγοι, τώρα... Κι' όμως, θα νόμιζε κανείς πως τη δύναμη εκείνων που έφευγαν, την έπαιρναν όσοι έμεναν. Γιατί, ούτε και τώρα οί στρατιώτες του Σάντα Άννα κατώρθωναν να λυγίσουν την αντίστασή τους και να καταλάβουν τό "Αλαμο.

Δώδεκα μέρες και δώδεκα νύχτες οί ήρωες κρατούσαν. Ο Ντέιβιντ Κρόκετ, κατάλαβε πως δεν θα μπορούσαν ν' αντισταθούν πιά πολύ. Πλησίαζε γοργά τό τέλος τους. Και τότε, αποφάσισε να διακινδυνεύσει μιá ώρα άρχήτερα τη ζωή του για να χτυπήσει τους τυράννους εκεί που δεν πτό περίμεναν. Μέσα στην ίδια τη φωλιά τους.

---Σμίτ, ελπε στο δεκαεξάχρονο αγόρι, που τόν ακολουθούσε παντού όπου πήγαινε, άπόψε δεν θα μείνω στο "Αλαμο. Θα φύγω...

Τά μάτια του αγοριού τόν κύτταξαν έρωτηματικά.

---Δεν θα μείνεις να πεθάνουμε μαζί, Κρόκετ; τόν ρώτησε μ' ένα παράπονο που συγκίνησε την καρδιά του ατσάλινου ήρωα.

---Σκοπεύω να έπισκεφθώ, άπόψε, τους έχθρους μας. Όπως καταλαβαίνω, αύριο θα κάνουν μιá καινούργια επίθεση στο μαρτυρικό "Αλαμο. Την τελευταία. Γιατί να κρυβόμαστε, Σμίτ; Δεν μπορούμε να κρατήσουμε πιά. Μείναμε τόσοι λίγοι κι' έπειτα, σώθηκαν οί σφαίρες μας...

---Τό ξέρω, Κρόκετ, του απάντησε τό παιδί, με μιá σοβαρότητα μεγάλου ανθρώπου.

---Σκέφθηκα, λοιπόν, Σμίτ, συνέχισε ό Κρόκετ, να δώσω ένα ακόμα χτύπημα στους έχθρους μας, τό τελευταίο. Νά βάλω φωτιά στην άποθήκη με τά πυρομαχικά τους. "Αν τό κατορθώσω, όλος αυτός ό στρατός θα μείνη με έλάχισια πυρομαχικά και όσπου να φέρουν άλλα, από τό Μεξικό, ίσως βρή την ευκαιρία να τους χτυπήσει ό στρατη-

γός Σάμ Χιούστον.

---Κρόκετ, ή ιδέα σου είναι περίφημη, του έλεπε ό μικρός. "Όμως... ίσως να μη μπορέσης να την πραγματοποιήσης μόνος σου. Πάρε με και μένα, μαζί σου.

---Σμίτ, εκεί που θα πάω με περιμένει όπωσδήποτε ό θάνατος. Δεν θάθελα να σέ πάρω και σένα στο λαμό μου.

---Μήπως αν μείνω εδώ, θα γλυτώσω;

Ο Κρόκετ κούνησε τό κεφάλι του.

---Έχεις δίκιο, του έλεπε. Θα σέ πάρω μαζί μου, Σμίτ.

Έλχε προχωρήσει αρκετά ή νύχτα όταν άφησαν τό "Αλαμο. Ο καθένας τους είχε πάρει μαζί του τό πιστόλι του με αρκετές σφαίρες και ένα μαχαίρι.

Βγήκαν από τό "Αλαμο και άφου προχώρησαν όρθιοι και άθέατοι μέσα στο σκοτάδι, όταν έφθασαν κοντά στον καταυλισμό των Μεξικάνων, έπασαν μπρούμυτα και άρχισαν να σέρνονται πάνω στην άμμο.

Ξαφνικά βρέθηκαν μπροστά σέ δύο φρουρούς που κοιμόντιαζαν.

---Σμίτ, ψιθύρισε ό Κρόκετ στο αυτί του συντρόφου του, έτοίμασε τό μαχαίρι και ανέλαβε τόν ένα. Δεν θέλω να βγάλη ούτε άχνα.

Δυό σκιές τινάχτηκαν ψηλά. Ο Σμίτ σκαρφάλασε πάνω στο κορμί του Μεξικανού, τό μαχαίρι του διέγραψε μιá γρήγορη τροχιά και ό αντίπαλός του έπεσε άψυχος πάνω στην άμμο.

Μά ό Κρόκετ δεν σκότωσε τό δικό του. Του έκλεισε τό στόμα και κάρφωσε στο λαμό του τό μαχαίρι.

---Μεξικανέ, αν θέλεις να ζήσης, μη βγάλης άχνα, του έλεπε.

Τράβηξε τό χέρι του από τό στόμα και τόν ρώτησε:

---Πού είναι ή άποθήκη με τά πυρομαχικά του στρατού σας; Μίλησε γρήγορα γιατί δεν άστει-εύομαι.

---Είναι... είναι σέ ένα σπίτι, πίσω από κείνα τά κυπαρίσσια, κοντά στην πηγή, έλεπε τρέμοντας ό Μεξικάνος.

Ο Κρόκετ σήκωσε τη γροθιά του και τόν χτύπησε με δύναμη στο κεφάλι. Έτσι θα έμενε σίγουρος πως ό αντίπαλός του θα κοιμώταν δυό ώρες, τουλάχιστον.

---Έλα, Σμίτ, έλεπε στο σύντροφό του. Πάμε. Γώρα, δεν υπάρχει φόβος να μās ανακαλύψουν. Μέσα στον καταυλισμό δεν υπάρχουν φρουροί και οί περισσότεροι κοιμούνται. Πρέπει, μόνο, να μην πλησιάζουμε κοντά στις φωτιές και μās γνωρίζουν.

Σὲ κάθε βήμα τους ἡ ἀγωνία μεγάλωνε, ὥσπου ἔφθασε στὸ κατακόρυφο. Εἶχαν τὰ χέρια τους ἔτοιμα, ν' ἀρπάξουν μὲ ἀστραπιαία κίνησι τὴ λαβὴ τοῦ πιστολίου ἢ τοῦ μαχαριοῦ τους, ὅταν χρειάζταν.

Εὐτυχῶς, προχώρησαν ἀρκετὰ πρὸς τὸ βάθος, χωρὶς νὰ τοὺς ἐνοχλήσῃ κανεὶς.

Ξαφνικά, βρέθηκαν μπρὸς τοὺς τρεῖς στρατιώτες.

---Κρόκετ, ψιθύρισε τότε ὁ Σμίτ στὸν σύντροφό του, ἂν αὐτοὶ οἱ στρατιῶτες μᾶς ἀνακαλύψουν, ἐγὼ θὰ τρέξω ἀριστερὰ καὶ θ' ἀρχίσω τοὺς πυροβολισμούς, γιὰ νὰ τοὺς ἀπασχολήσω. Ἐσύ, προχώρησε πρὸς τὴν ἀποθήκη.

Ὁ Κρόκετ ἔσφιξε μὲ δύναμι τὸ χέρι τοῦ θαρραλέου παιδιοῦ.

---Φίλε μου, τοῦ εἶπε, νομίζω πὼς πρέπει ν' ἀποχαιρετιστοῦμε μιὰτι... μᾶς μένει πολὺ λίγη ζωὴ.

---Ἀντίο, Κρόκετ, εἶπε ὁ Σμίτ. Σ' εὐχαριστῶ πού μοῦ ἔδωσες τὴν εὐκαιρία νὰ ἐκδικηθῶ τὸ θάνατον τῶν γονέων μου. Εἶμαι περήφανος πὺ πολέμησα στὸ πλάι σου.

---Κι' ἐγὼ εἶμαι περήφανος, Σμίτ, πὺ πολέμησα μ' ἓναν ἄνδρα σὰν κι' ἐσένα.

Στὸ μεταξύ, οἱ Μεξικανοὶ στρατιῶτες ἔφθασαν πολὺ κοντὰ τους.

---Ἐ, κομπανιέρος, μήπως ἔχετε φωτιά; εἶπε ὁ ἕνας ἀπὸ αὐτούς.

---Ὁχι, τοῦ ἀπάντησε ὁ Κρόκετ.

---Μᾶ... αὐτοὶ δὲν εἶναι δικοὶ μας!, εἶπε ὁ ἄλλος στρατιώτης. Εἶναι ξένοι!

---Φύγε, Κρόκετ! φώναξε ὁ Σμίτ, καί μὲ μιὰ ἀξιοθαύμαστη ψυχραιμία καὶ ταχύτητα, τράβηξε τὸ πιστόλι του.

Τὸ ἴδιο ἔκανε κι' ὁ Κρόκετ καί, ὕστερα ἀπὸ μισὸ λεπτό, οἱ τρεῖς Μεξικανοὶ ἔπεσαν καταγῆς, θεωρισμένοι ἀπὸ τὰ βόλια τους.

Ὁ Κρόκετ τινάχτηκε ἀμέσως σὰν ἐλατήριο πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ ἀρχισε νὰ τρέχῃ ὅσο πιὸ ἀθόρυβα μπόρουμε. Ὁ Σμίτ ἔμενε στὴ θέσι του κι' ἔρριξε δυὸ πυροβολισμούς ἀκόμα στὸν ἀέρα γιὰ νὰ τραβήξῃ τὴν προσοχὴ τῶν Μεξικανῶν.

Πράγματι, σὲ λίγο, σκοτεινὲς σκιὲς ἀρχισαν νὰ προβάλλουν ἀπὸ παντοῦ. Ὁ Σμίτ ἔπεσε μπροῦντά καὶ πυροβόλησε. Μιά κραυγὴ πόνου ἀκολούθησε κι' ὕστερα κι' ἄλλη.

---Ἐδῶ!, μίλησε κάποιος.

Ὁ Σμίτ πυροβόλησε ξανά πρὸς τὸ μέρος τῆς φωνῆς καὶ τὸ οὐρλιαχτὸ πὺ ἀκολούθησε, τοῦ ἔδωσε νὰ καταλάβῃ πὼς ἡ σφαῖρα του βρῆκε τὸ στόχο της.

---Σατανάδες!, ψιθύρισε. Τώρα σὲ λιγάκι θὰ σᾶς δείξουμε τί ἀξίζουμε ἐμεῖς οἱ Τεξανοί. Ἐλπίζω, ὁ Κρόκετ νὰ φθάσῃ στὴν ἀποθήκη καὶ νὰ κἀνῃ καλὴ δουλειά.

Μιά σφαῖρα πέρασε λάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι του. Ἄλλῃ μιὰ καρφώθηκε μισὸ μέτρο μπροστά του.

---Χτυπάτε τον!, ἄκουσε μιὰ φωνή.

Ὁ Σμίτ πυροβόλησε καὶ ἡ φωνὴ μεταβλήθηκε σὲ ρόγχο.

---Χά... χά!, ἔκανε. Πῆρες καὶ σὺ τὸ μεριδίό σου!

Ξαφνικά, ἔνοιωσε ἓνα τσουξίμο πάνω στὴν πλάτη του. Κατάλαβε πὼς τὸν χτύπησαν. Τὸ τσουξίμο ἔγινε πόνος ἀνυπόφορος. Ἐσφίξε τὰ δόντια του γιὰ νὰ μὴν ξεφωνίσῃ.

Οἱ Μεξικανοὶ τὸν πυροβολοῦσαν συνέχεια, οὐρλιάζοντας σὰν τσακάλια. Ἐνοιωσε γιὰ μιὰ στιγμή τὶς δυνάμεις του νὰ χάνονται.

---Ὁχι, δὲν θὰ πέσω στὰ χέρια σας!, ψιθύρισε.

Ἐφερε μὲ κόπο τὸ πιστόλι τοῦ μὲ τὴν κἀννη στραμμένη πρὸς τὸν κρόταφό του καὶ φώναξε μὲ ὅλη του τὴ δύναμι.

---Ζήτω τὸ Τέξας! Ζήτω τὸ Ἀλαμο! Ζήτω ἡ ἐλευθερία!

Ἔτσι, πάτησε ἀποφασιστικὰ τὴ σκανδάλη..

Ὁ μικρότερος ὑπερασπιστὴς τοῦ Ἀλαμο, πῆγαινε νὰ συναντήσῃ τοὺς γονεῖς του, ψηλά στοὺς οὐρανούς...

✱

Ὁ Ντέιβιντ Κρόκετ ἔτρεξε γιὰ ἀρκετὸ διάστημα. Ἔτσι, σταμάτησε, δίπλα σ' ἓνα θάμνο καὶ ἀφουγκράστηκε.

Ἄκουσε πυκνοὺς πυροβολισμούς καὶ πολλὲς φωνές.

---Σμίτ, μικρὲ μου ἦρφα, ἀντίο, εἶπε ἀκόμα μιὰ φορὰ. Ἐκανες τὸ καθήκον σου καὶ μὲ τὸ παραπάνω. Σὲ λίγο θὰ συναντηθοῦμε στὴν ἄλλη ζωὴ...

Περίμενε λιγάκι γιὰ νὰ προσανατολιστῇ κι' ὕστερα, πότε ἔρποντας πότε βαδίζοντας μὲ τὰ τέσσερα καὶ πότε ὀρθός, ἔφθασε κοντὰ στὰ κυπαρίσσια.

Μέσα ἀπὸ τὸ φῶς πὺ σκορποῦσε μιὰ φωτιά, ἔβλεπε τὸ σπῆτι πὺ οἱ Μεξικανοὶ χρησιμοποιοῦσαν ὡς ἀποθήκη.

Προχώρησε, τώρα, ἔρποντας πρὸς τὴ φωτιά. Εἶδε τέσσερις στρατιῶτες νὰ κάθονται γύρω της. Τέσσερις φρουροὶ τῆς ἀποθήκης. Θὰ ἔπρεπε νὰ τοὺς ἐξουδετερώσῃ αὐτοὺς γιὰ νὰ φθάσῃ ὡς τὴν ἀποθήκη.

Ὅταν ἔφθασε στὴν κατάλληλῃ ἀπόστασι, τράβηξε τὸ πιστόλι του. Δὲν ὑπῆρχε ἄλλος τρόπος νὰ τοὺς θέσῃ ἐκτὸς μάχης.

Πυροβόλησε τέσσερις φορὲς. Τέσσερα κορμὰ κύλησαν καταγῆς. Ἀμέσως, γέμισε τὸ πιστόλι του μὲ ἀστραπιαία ταχύτητα καὶ τινάχτηκε ὀρθος, σὰν

αίλουρος. Έφθασε κοντά στη φωτιά και άρπαξε ένα αναμμένο ξύλο.

Κρατώντας το με το ένα χέρι και με το άλλο το πιστόλι του, έτρεξε προς την αποθήκη.

Ένας πυροβολισμός και μία σφαίρα πού πέρασε ξυστά στο μέτωπό του, τόν ανάγκασαν να γονατίσει. Πυροβόλησε στα τυφλά κι' όστόσο βρήκε στόχο. Είδε τόν Μεξικανό πού τόν είχε πυροβολήσει, να πετάη το πιστόλι του, να παίρνει μία στροφή και να σωριάζεται καταγής.

Λίγα μέτρα τόν χώριζαν από την αποθήκη όταν, καινούργιοι πυροβολισμοί άντήχησαν, μαζί με μία έπιτακτική και δυνατή φωνή:

---Σκοτώστεν τον! είναι ό Ντέιβιντ Κρόκετ! Θά βάλλη φωτιά στην αποθήκη!

Ό Κρόκετ πυροβόλησε προς το μέρος της φωνής. Οί αντίπαλοί του, όμως, από στιγμή σε στιγμή γίνονταν όλο και πού πολύ. Καί να πού, μία σφαίρα, τόν χτύπησε στο πόδι.

Ό Κρόκετ δέν έπεσε, δέν λύγησε. Κατάλαβε πώς αν στεκόταν εκεί, θά τόν σκοτώναν. Έδωσε ένα σάλτο, παρ' όλο τή πληγωμένο του πόδι κι' ύστερα και δεύτερο... Μία σφαίρα τού χτύπησε το πιστόλι και τού το τίναξε μακριά. Μά ό ήρωας δέν πτοήθηκε. Κρατώντας το αναμμένο ξύλο και δίνοντας ακόμη ένα σάλτο, έφθασε ως την πόρτα.

Έκει πετάχτηκε μπρός του ένας Μεξικάνος. Κρατούσε ένα σίδερο, σάν κοντάρι και έτοιμάστηκε να τόν χτυπήσει μ' αυτό. Ό Κρόκετ έρριξε όλο το βάρος τού κορμιού του στην πόρτα και την άνοιξε...

Έκείνη τή στιγμή, ό αντίπαλός του χτύπησε... Τό κοντάρι δυθίστηκε στην κοιλιά του. Μά ό Κρόκετ, βρήκε τή δύναμη τήν ύστατη δύναμη να πετάξει το αναμμένο ξύλο μέσα από το άνοιγμα της πόρτας.

Τό τί ακολούθησε, τότε, δέν περιγράφεται. Μία γιγαντιαία φλόγα ύψώθηκε προς τούς ουρανούς και ένας τρομερός κρότος ακούστηκε χιλιάδες χιλιόμετρα, μακριά. Η αποθήκη, πού ήταν γεμάτη μπαρούτη, όβιδες και σφαίρες, τινάχτηκε στόν άέρα.

Μαζί με τήν αποθήκη τινάχτηκε προς τούς ουρανούς κι' έγινε χίλια κομμάτια, τό κορμί τού ήρωα Ντέιβιντ Κρόκετ... Τό σχέδιό του, είχε πετύχει. Ό στρατός τού Σάντα Άννα θά έμενε με πολύ λίγα πυρομαχικά. Πεθαίνοντας, είχε καταφέρει ένα τρομακτικό χτύπημα στους Μεξικάνους.

Ό Σάντα Άννα πήγε να τρελλαθί από τό κακό του.

---Αυτό πού πάθαμε απόψε, θά μās στοιχίσει ακριβά, έλεε στους άξιωματικούς του. Καλύτερα να μās σκοτώναν χίλιους άνδρες παρ' ό μās τίναξαν τήν αποθήκη.

ΤΟ ΑΛΑΜΟ ΠΕΦΤΕΙ

Η ΚΑΙΝΟΤΡΓΙΑ έπίθεσι άρχισε τ' άξημερώματα. Οί Μεξικάνοι είχαν τήν έντύπωση πώς, τώρα πού δέν θροισκόταν στό "Άλαμο ό Ντέιβιντ Κρόκετ, οί λίγοι υπερασπιστές του θά παραδίνονταν.

Έτσι, ξαφνιάστηκαν όταν τούς ύποδέχτηκαν πυρά και ή όρμη τους κόπηκε.

---"Αθλιοι!, φώναξε πίσω τους ό Σάντα Άννα. Δεκατρείς μέρες πολεμάμε να τσακίσουμε τήν αντίστασι τού "Άλαμο και δέν τό κατορθώσαμε! Πότε, λοιπόν, θά τό κυριεύσουμε; "Όταν δέν θά ύπάρχει κανένας από τούς έχθρους μας ζωντανός;

Διέταξε να προχωρήσουν οί σημαίες και οί τρομπέτες. Οί στρατιώτες του πήραν λίγο θάρρος και ώρμησαν με κραυγές θριάμβου. Μά, πολλοί από αυτούς, έχαναν τήν όρμη τους και ξαπλώνονταν καταγής, καθώς οί σφαίρες τών υπερασπιστών τού "Άλαμο εύρισκαν στόχο στα κορμιά τους.

Τότερα από δυό όλόκληρες ώρες σκληρή μάχη, οί Μεξικάνοι κατώρθωσαν, επιτέλους, να πηδήσουν στα χαρακώματα τών Τεξανών. Σκηνές ήρωισμού ξετυλίχτηκαν, τότε, από τούς λιγοστούς υπερασπιστές τού "Άλαμο. Άφου είχαν τελειώσει τις σφαίρες, προσπαθούσαν να συγκρατήσουν τούς Μεξικάνους με τ' ασητιά, με τις πέτρες, με τ' άξλα, με τις γροθιές και με τ' άδόντια.

Μά οί Μεξικάνοι ήταν τόσοι πολλοί. Κι' έτσι, σε λίγη ώρα, λύγισαν τήν αντίστασί τους...

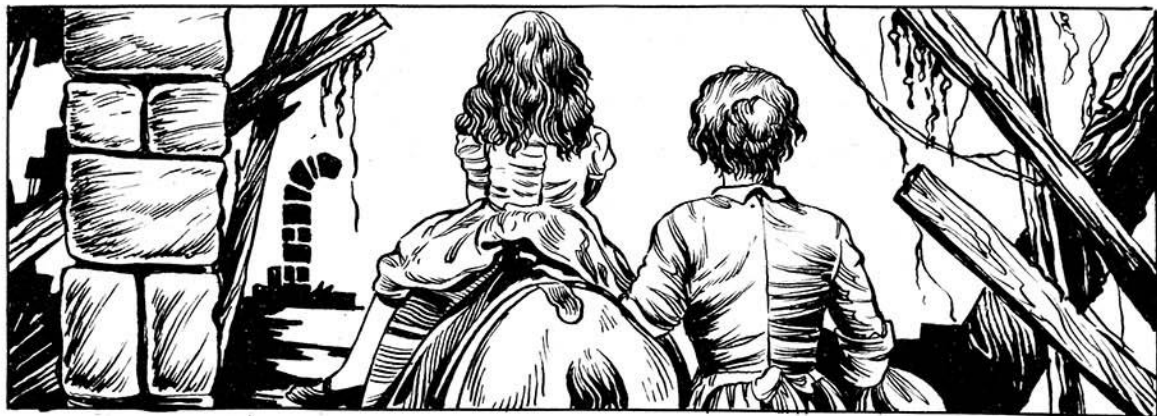
Τό "Άλαμο έπεσε... Οδρλιάζοντας σάν άγρια θηρία, οί Μεξικάνοι, ώρμησαν πάνω στο αίματοποτισμένο χώμα του.

---Στρατιώτες!, τούς φώναξε τότε ό στρατηγός Σάντα Άννα. Θέλω, όποιον κάτοικο τού "Άλαμο βρήτε, να μου τόν φέρετε έδω, ζωντανό!

••

Πίστευε ό Σάντα Άννα πώς θά έφερναν άρκετούς στρατιώτες... Έτσι όταν είδε να τού φέρνουν μία γυναίκα με ένα κοριτσάκι στην άγκαλιά κι' ένα μικρό νέγρο, τ' έχασε.

---Αυτούς βρήκατε μόνο; ρώτησε τούς άξιωματικούς του.

---Ναί, μόνο αυτούς, του απάντησαν εκείνοι. Οι στρατιώτες σκοτώθηκαν μέχρι τον τελευταίο.

‘Ο Σάντα Άννα έμεινε με το κεφάλι σχυμμένο, αρκετά λεπτά. “Τότερα, ρώτησε τη γυναίκα:

---Γιατί έμεινες εδώ, εσύ;

---“Εμεινα κοντά στον άνδρα μου, του απάντησε εκείνη. “Ηθελα να του κλείσω μόνη μου τα μάτια, όταν θα πέθαινε. “Ηθελα να τον δη ή κόρη μου να πολεμάη, για να ξέρη πώς είναι κόρη ήρωα.

‘Ο στρατηγός την κύτταζε με έκπληξι, με θαυμασμό. “Τότερα κούνησε το κεφάλι του και απλώνοντας το χέρι του, χαϊδεψε το κεφάλι του μικρού κοριτσιού. “Τότερα, χαϊδεψε το κεφάλι του νέγρου και σκύβοντας, φίλησε το χέρι της κυρίας Ντίκινσον.

---Πρέπει να είσαι περήφανη για τον άνδρα σου, της είπε σιγανά, για να μη τον ακούσουν οι άλλοι. Αυτή τη στιγμή, θα ήθελα να ήμουν ένας από τους ανώνυμους νεκρούς του “Αλαμο και όχι ο στρατηγός Σάντα Άννα... Πήγαινε στο καλό, κυρία μου... Κανείς δεν πρόκειται να σε πειράξει...

“Τότερα από σαρανταπέντε μέρες, ο στρατηγός Σάμ Χιούστον, που σ’ όλο αυτό το διάστημα βοήκε τον καιρό να έτοιμασθῃ, χτύπησε το στρατό των Μεξικανών κι’ έπειτα από μιὰ σκληρή μάχη, τον διέλυσε. ‘Από την ημέρα εκείνη, ή έλευθερία κατέβηκε στο Τέξας...

‘Η έλευθερία που την είχαν κερδίσει εκατόν ογδόντα πέντε υπερασπιστές του “Αλαμο, που επί δεκατρείς ημέρες κατόρθωσαν να δαμάσουν ένα στρατό έφτα χιλιάδων ανδρών.

‘Η άπίστευτη αυτή ιστορία τους, διαδόθηκε από το στόμα της κυρίας Ντίκινσον, της μόνης που γλύτωσε από τη φρικτή κόλαση της μάχης του “Αλαμο, μαζί με το κοριτσάκι της και το Ροζέλιο, το μικρό νέγρο.

Κι’ όταν πέρασαν τα χρόνια και το Τέξας έλευθερώθηκε, ή μάχη του “Αλαμο έγινε θρύλος και ή ιστορία την έγραψε σε μιὰ από τις καλύτερες σελίδες της, μαζί με το όνομα του Ντέιβιντ Κρόκετ, του Τρέιβις, του Μπόβυ, του νεαρού Σμίτ και όλων των άλλων συμπολεμιστών τους...

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΟΥ ΜΟΝΤΕΧΡΗΣΤΟΥ

---Αιτιούμαι 'Αντονιαν αλλά σέ γέλιασαν, ειπε ο κοσμηματοπώλης. Τò διαμάντι αυτό είναι ένα κοινό γυαλί.

---Λες ψέμματα, απάντησε ο ξενοδόχος, πού του είχε σφυρλίξει εν τῷ μεταξύ ή γυναίκα του ότι ο

χρυσοχόος ήθελε νά τούς ξεγελάση.

---Δέν έχω κανένα συμφέρον νά πῶ ψέμματα διαμαρτυρήθηκε αυτός. Σου ελπια μονάχα την αλήθεια.

---'Εγώ ήθελα νά σου άνοιξω τά μάτια συνέχισε ο κοσμηματοπώλης κι, έσύ με κατηγορείς γιά ψεύτη.

---Δώσε μου πίσω τò πραγματικό διαμάντι, φώναζε θυμωμένα ο ξενοδόχος και τόν έπιασε από τόν λαιμό.

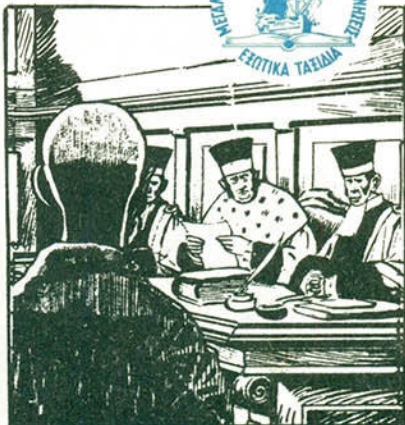
---'Αφσέ με, αφσέ με. Θα με πνίξεις 'ελεγε ο άτυχος χρυσοχόος αλλά τά δάχτυλα του 'Αντουάν σφιγνόντουσαν όλο και πιό πολύ γύρω στον λαιμό του.

---Θεέ μου τί έκανα γούλισε ο ξενοδόχος όταν είδε τόν άτυχο κοσμηματοπώλη νά πέφτη άψυχος πάνω στο πάτωμα. Με συμπαρέσυρε ο θυμός. Τώρα θα πληρώσω και γιά την άδικία πού έκανα στον Φρανσουά...

Σέ λίγο δύο έφιπποι άστυνομικοί τόν έπαιρναν σιδηροδέσμιο ενώ ή γυναίκα του τόν παρακολουθούσε από μακρινά, κρύβοντας τò πρόσωπο μέσα στα χέρια της.

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΟΥ ΜΟΝΤΕΧΡΗΣΤΟΥ

‘Ο ‘Αντουάν ‘Αλλέτ, ο ξενοδόχος πού σκότωσε τόν κοσμηματοπώλη, δικάσθηκε από τόν κακούρηχο-δικείο τής Νίμς. ‘Όλα ήσαν έναντίον του και οι δικασταί δέν παραδέχθηκαν τόν άναβρασμό τής

ψυχής. Παρ’ όλες τής διαμαρτυρίας του, τόν καταδίκασαν σέ ισόβια καταναγκαστικά έργα. ‘Ο πρόεδρος του δικαστηρίου άπήγγειλε μέ στόμφο τήν καταδίκη...

Μάταια ο δικηγόρος του, προσπάθησε νά τόν παρηγορήσει. ‘Ο ‘Αντουάν ήταν σάν ένα ράκος ψυχικά. Τόν δδήγησαν στην φυλακή, όπου έμεινε άρκετους μήνες στην άπομόνωσι και κατόπιν τόν

μετέφεραν στην Τουλώνα όπου άρχισε νά εργάζεται μαζί μέ άλλους στην άνοικοδόμησι του μεγάλου τούτου λιμανιού.

Συνεχίζεται

ΠΑΝΘΕΟΝ
ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΩΝ

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ

ΚΟΜΗΣ ΜΟΝΤΕΧΡΗΣΤΟΣ
Η ΜΟΥΜΙΑ ΤΟΥ ΙΝΧΟΤΕΠ
ΚΑΠΤΑΙΝ ΜΠΛΟΥΝΤ
ΡΟΜΠΕΝ ΤΩΝ ΔΑΣΩΝ
ΔΟΚΤΩΡ ΤΖΕΚΥΛ
ΚΛΕΦΤΗΣ ΤΗΣ ΒΑΓΔΑΤΗΣ
ΤΡΕΙΣ ΣΩΜΑΤΟΦΥΛΑΚΕΣ
ΠΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΚΑΡΠΑΘΙΩΝ
ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΤΟΥ ΣΟΛΟΜΟΝΤΟΣ
ΝΗΣΙ ΤΩΝ ΘΗΣΑΥΡΩΝ
ΦΡΑΝΚΕΝΣΤΑΙΝ
Μ Π Ε Ν Χ Ο Υ Ρ

ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΒΙΒΛΙΟ ΜΑΣ!

Στό έπόμενο τεύχος του ΤΑΜ - ΤΑΜ, θά δημοσιευθί μία από τίς πιο άριστουργηματικές περιπέτειες τής σύγχρονης άστυνομικής φιλολογίας.

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΗΞΕΡΕ ΠΟΛΛΑ

Μέσα σέ μία άτμόσφαιρα μυστηρίου, κατασκοπείας, συνεχούς πλοκής και άγωνίας έκτυλίσσεται μία ιστορία πού θά τήν διαβάσετε μονορούφι!

ΤΑΜ ΤΑΜ ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ :

ΡΙΟ ΜΠΡΑΒΟ - ΧΑΜΕΝΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ - ΔΡΑΚΟΥΛΑΣ - ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ ΜΕ ΤΟ ΔΙΑΒΟΛΟ - ΣΚΑΡΑΜΟΥΣ - ΑΛΑΜΟ -

ΠΑΝΘΕΟΝ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΩΝ

Γραφεία : Πραξιτέλους 1 — 5ος όροφος, Νο 1 και 2 — Τηλέφ. 35.271

Υπεύθυνος : Θ Ε Μ. ΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΣ — Πραξιτέλους 1

Καλλ. Διευθ. Κ. Ραμπαζής